

MOZIRJE

REČICA

Savinjske NOVICE

GORNJI GRAD

LJUBNO

Lipa slovenstva

Mik pastirske privlačnosti

Bleda podoba Lučkega dneva

Rok Kopitar - STAROSTA ŠOFERJEV

Zadruga mozirje

Mercator - Zgornjesavinjska kmetijska
zadruga Mozirje z.o.o.

Cesta na Lepo Njivo 2, 63330 Mozirje
Telefon: 063/ 831-521, 831-532, 831-055, 831-594
Telefax: 063/ 832-140, 832-272

VAM NUDI PO AKCIJSKIH CENAH
V VSEH ZADRUŽNIH POSLOVALNICAH

SIR GAUDA 640,90 SIT/kg

GORENJSKE KLOBASE 584,90 SIT/kg

MORTADELA BOLOGNA 614,90 SIT/kg

VINO KOPRČAN - RDEČE 155,90 SIT

KOMPOT ANANAS 96,90 SIT

DETERGENT ZA POSODO - CET ZELENi 1l 225,90 SIT

MEHČALEC BIMOLAN 4l 356,90 SIT

IN ŠE OBILO OSTALEGA BLAGA

SPREJEMAMO TUDI NAROČILA ZA OZIMNICO:

1. KROMPIR

2. PAPRIKO

3. JABOLKA...

PO NAJUGODNEJŠIH CENAH!

TER ZA PREMOG LIGNIT VELENJE - KOSI 6.396,50 SIT/l

ZASAVSKI PREMOG - KOSI 11.931,50 SIT/l

MOŽNOST NAKUPA OZIMNICE:

- NAD 5.000,00 NA 3 OBROKE BREZ OBRESTI

- NAD 7.000,00 NA 4 OBROKE BREZ OBRESTI

- NAD 10.000,00 NA 5 OBROKOV BREZ OBRESTI

SE PRIPOROČAMO!

EPSI

Pogled za obzorje

Poročno fotografiranje

- fotografiranje poročnega obreda;
- fotografiranje v studiu;
- fotografiranje cerkvenega poročnega obreda;
- fotografiranje na poročnem kosilu, večerji...
(albumi, okvirji, povečave...)

*Pokličite nas, da se pravočasno
pogovorimo o vseh vaših željah!*

EPSI d.o.o. Savinjska c. 4
Tel.: 063 831-957 (vsak dan med 7.30 in 14.30)
razen sobote, nedelje, praznikov

AUTOplus [®]
TRGOVINA

P.E. TRGOVINA MOZIRJE

CENJENE KUPCE OBVEŠČAMO,
DA SMO SE PRESELILI V NOVE
PROSTORE NA SAVINJSKO UL. 1,
MOZIRJE

Tel.: 063 / 832 - 815

HVALA ZA OBISK

PRAVA TRGOVINA ZA VAŠ AVTO

NASLOVNICA
Striženje ovce

Foto: Franci Kotnik

uvodnik

5

Bledica na obrazu nekdanje veličine

V Lučah tradicionalna turistično narodopisna prireditve Lučki dan, tokrat 25. po vrsti, ni izpolnila pričakovanj

6

Tradicija pastirjev živi

Osemnajsti Ovcarski praznik v Šmihelu je postregel z znanim prikazom življenja pastirjev pred desetletji

7

Macesnikov plaz že sanirajo

Podjetje za urejanje hudournikov iz Ljubljane je pred kratkim začelo s sanacijo Macesnikovega plazu

10

Ustanovna skupščina združenja za medsosedsko pomoč

V Bočni so ustanovili strojni krožek Zgornje Savinjske doline

12

Lipa slovenstva

Aleksander Videčnik pričanja z nadaljevanji o najstarejši slovenski založbi - Mohorjevi družbi

16

Na obisku pri Roku Kopitarju

Starosta šoferjev iz Radmirja je praznoval svoj 96. rojstni dan. Čestitali smo mu tudi mi.

P

a je tu novo šolsko leto! Počitnik bo vsak hip konec tako za osnovnošolce in srednješolce kakor tudi študente, še najbolj negotovo pa se najbrž počutijo tisti, ki bodo z letošnjim septembrom storili nov pomemben korak v svojem življenju, vsi tisti namreč, ki bodo čez nekaj dni prvič zares prestopili prag šol, za stopnjo višjih od dosedanjih.

Še ko sem bil sam srednješolec, sem pogostokrat na tistem zavidal sošolcem iz mesta, ki so lahko vsako jutro dlje spali, domačo nalogo pa smo imeli včasih gotovo še preden sem se sam skupaj z ostalimi vozači z avtobusom vrnil v domači kraj. Ob razmišljanjih pedagoških in psiholoških strokovnjakov, kako pomembno je, da pride dijak k pouku sproščen, me je na račun tako očitno dvoličnosti popadel smeh, saj mi ni bilo jasno, kako si lahko tistikaj oči pred znanimi dejstvi, da se otroci iz bolj oddaljenih krajev pripeljejo v šolo (in iz nje tudi odpeljejo) največkrat v prenatrpanih avtobusih, v katerih je vožnja trideset in več kilometrov v eno smer vse prej kot neutrujajoča. No, ko človek kasneje primerja tudi ostale prednosti in slabosti življenja na podeželju, slika seveda ni tako izrazito črna-bela. Za vse šolarje - vozače pa ja to kaj slaba tolažba.

Ne gre pozabiti tudi na najmlajše, ki bodo šole šele začeli spoznavati. Nanje, nas opozarja policija, naj bodo še posebej pozorni tudi vozniki, saj je obnašanje "novopečenih" udeležencev v prometu često nepredvidljivo, posledice kontaktov z motornimi vozili pa marsikdaj tudi tragične. V času, ko se morija na slovenskih cestah še naprej odvija z enako zastrašujočim tempom, je tovrstno opozorilo še kako pomembno. In tudi podatek o velikem številu v prometne nezgode vpletenih udeležencev, ki so pod vplivom alkohola, je sam zase dovolj zgovoren, da komentar pravzaprav niti ni potreben. Pomaga pa (očitno) tudi nič.

V začetku septembra bo v Mozirju še zadnja izmed večjih turističnih prireditev v dolini - mednarodna razstava cvetja v Savinjskem gaju. Ob lepem vremenu pričakujejo veliko število obiskovalcev, med njimi tudi milijontega v zgodovini omenjenega parka. O lepoti ureditve "Štajerskega bisera" ne gre dvomiti, neznanka pa zaenkrat ostaja narodopisni del razstave, ki se bo, sodeč po napovedih, odvijal bolj spontano.

Komaj smo se nehali pritoževati nad visokimi poletnimi temperaturami, že se v trgovinah oziramo za ozimnico, kurjavo in vsem ostalim, kar potrebujemo za zimo. Starše šoloobveznih otrok boli glava zaradi visokih cen učbenikov in ostalih šolskih potrebščin, a kaj hočemo, tako je življenje! Hiti in hiti svojo pot naprej, pri nekemu se ustavi prej, pri nekemu pozneje. Roku Kopitarju iz Radmirja, denimo, se je leto življenja obrnilo že 96-krat. Obiskali smo ga, zapis o tem pa lahko preberete v notranjosti.

Spoštovane bralke in bralci, lepo pozdravljeni do izida osemnajste številke Savinjskih novic čez štirinajst dni!

Franci Kotnik

Savinjske novice so štirinajstdnevnik in izhajajo vsak drugi petek.

Izdajatelj EPSI d.o.o. Savinjska c. 4, Nazarje, telefon 063/831-957, telefax 063/832-363. Sofinancer SO Mozirje. Glavni in odgovorni urednik: Franci Kotnik, uredniški odbor: Marko Lenarčič, A. Videčnik, R. Pintar, E. Mavrič, F. Kotnik. Stalni zunanji sodelavci: Aleksander Videčnik, Edi Mavrič, Ciril Sem. Tisk: IGEA d.o.o., Savinjska c. 2, Nazarje; žiro račun EPSI 52810-601-19030. Rokopise, objave, razpise in oglase je potrebno dostaviti v uredništvo najkasneje osem dni pred izidom tekoče številke. Po mnenju Ministrstva za informiranje RS (št. 23/130-92 z dne 26.2.92) šteje časopis med proizvode informativnega značaja, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%. Vsebinski sestavki, ki jih objavljamo v rubriki "Pisma bralcev" niso stališča uredniškega odbora. Uredništvo si pridržuje pravico krajšanja besedil. Objavljenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Odpovedi sprejemamo samo za naslednje tromesečje.

Slabša letina hmelja

Druga polovica avgusta je vsako leto tudi čas za obiranje hmelja. V mozirski zadrugi so ga začeli obirati 15. avgusta, obiranje pa naj bi ob celodnevnem delovnem času trajalo predvidoma dvajset dni.

Kot nam je povedal Primož Budna, vodja zadrugne lastne proizvodnje, so skupaj s kooperanti letos posadili hmelj na površini 56 hektarjev. To je kar velika površina, zato potrebujejo za obiranje preko 70 delavcev. Le okrog dvajset so jih uspeli dobiti v domačem okolju, medtem ko so ostali

od drugod. Delajo dvozmensko ne glede na vreme. Seveda so delovni učinki v slabem vremenu slabši, precej pa je odvisno tudi od okvar strojev. Tudi le-te so namreč pogostejše, če je hmelj moker.

Kot to delajo že nekaj časa, so tudi letos zaradi lažje prodaje posadili več sort hmelja: Savinjski golding, Aurora, Celeia, Blisk. Sorte se med sabo razlikujejo po kvaliteti in po času, v katerem dozori, saj so med njimi zgodnje in pozne. Optimalna zrelost hmelja namreč traja le pet do sedem dni.

Prvi rezultati obiranja kažejo, da bo letošnji pridelek manjši, kot so načrtovali. Kot ugotavljajo sedaj, je rastlina v začetku rasla v izobilju vode in zato naredila plitve korenine. Poletna suša pa jo je dodobra oslabil. Še sreča, da se je pred kratkim toliko ohladilo, da se ni nadaljeval razvoj rdečega pajka, ki bi lahko, tako kot predlani, upustošil pridelek. Pa še nekaj pridelovalce hmelja ne navdaja z velikim optimizmom. To so cene, ki so na račun uvoza realno precej nižje, kot so bile pred leti.

KF

Gradnja hotela napreduje

V Logarski dolini gradnja novega hotela na mestu bivšega Izletni-kovega doma lepo napreduje. Kot je videti s fotografije, je na vrsti fasada, medtem ko je otvoritev objekta predvidena spomladi prihodnje leto.

KF

Razgovor na temo Sirarstvo kot dopolnilna dejavnost

V sklopu letošnjega Ovčarskega praznika je tamkajšnji krajevni odbor Društva podeželske mladine Zgornje Savinjske doline organiziral tudi razgovor o dopolnilnih dejavnostih na kmetijah. Pravzaprav je šlo za razgovor o sirarstvu, kot eni od tovrstnih možnosti, zato so v goste povabili Katarino Smerkolj, doma iz okolice Trojan, ki se s sirarstvom v takšni obliki ukvarja že nekaj časa.

Gospa Smerkolj je uvodoma povedala, da se je za sirarstvo odločila zaradi potrebe po dodatnem dohodku na kmetiji. Strokovno se je usposobila na praktičnih tečajih v Nemčiji in Holandiji in začela s proizvodnjo domačega sira izključno iz domačega mleka. Poudarila je, da je za konstantno kvaliteto sira potrebno kar nekaj znanja, je pa sirarstvo tudi fizično kar precej naporno delo. Svoj sir prodaja v glavnem kar na lastnem dvorišču, saj je le dobiček iz direktne prodaje brez posrednikov sorazmerno zadosten. Zato bi moral vsak, ki se odloči za sirarstvo, imeti že vnaprej izdelan način prodaje svojih izdelkov. Ob tem je še dodala, da zaradi te dopolnilne dejavnosti ni dodatno obdavčena.

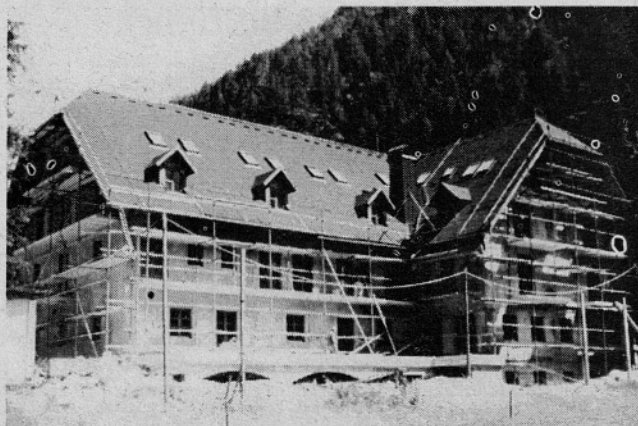
Občinska veterinarska inšpektorica Bojana Štrum je pojasnila glavne zahteve v zvezi z ureditvijo prostorov za to dejavnost. Očitno so tehnični pogoji zelo zahtevni in terjajo visoko higienske razmere. V naši občini že deluje ena sirarna, vendar v obliki obrtne dejavnosti.

Vodja mozirske enote za kmetijsko svetovanje Štefka Goltnik je v zvezi dopolnilnimi dejavnostmi na zgornjesavinjskih kmetijah dejala, da je na prvem mestu še vedno turizem, vendar je največji problem v tem, ker v veliki večini njihove bivalne kapacitete ne dosegajo zahtevanega standarda I. kategorije. Brez novih investicij zato večjega razmaha kmečkega turizma ni pričakovati. Na drugem mestu dopolnilnih dejavnosti se pojavlja predelava lesa, ki je sedaj manj donosna, kot je bila pred časom, nekako na tretje mesto bi pa že lahko uvrščali predelavo mleka. Prvi resni poskusi v tej smeri so že bili narejeni na Solčavskem, kjer želijo svoje domače izdelke iz razumljivih razlogov sami tržiti. Kmetijski svetovalki pa je težko svetovati nekaj, kar ni zakonsko urejeno, je glede dopolnilnih dejavnosti še menila Štefka Goltnik.

V nadaljevanju je pogovor nanesele tudi na perspektivo ovčereje v Sloveniji. Kot je bilo pojasnjeno, je največji problem prodaja ovčjega mesa, saj za zdaj še ni slovenskega izvoznika, ki bi našel dovolj velik tuji trg. Ovčji sir bi se sicer splačalo proizvajati, saj ima višjo ceno od tistega iz kravjega mleka. Ivo Marinc iz Celja, upokojeni tekstilec, ki je tudi avtor knjige o ročnem tkalstvu, je ob tem dodal, da bi lahko bilo tudi ročno tkalstvo ena od dopolnilnih dejavnosti.

Spekter možnih dopolnilnih dejavnosti na kmetijah je gotovo zelo širok in predstavlja eno od možnosti dodatnega zaslужka. Spet pa je na potezi država, da dopolnilne dejavnosti zakonsko definira in s tem omogoči kmetovalcem jasn pregled nad riziki, s katerimi se srečajo z uvajanjem dopolnilnih dejavnosti.

KF

GOSPODARSKA ZBORNICA SLOVENIJE
OBMOČNA ZBORNICA VELENJE
 TRG MLADOSTI 2, p.p.45
 63320 VELENJE
 TELEFON: + 386 63 856 920
 TELEFAX: + 386 63 855 645

POSLOVNE INFORMACIJE

1. Opozarjamo vas na razpis Tehnološkega razvojnega sklada Republike Slovenije za pridobitev sredstev za prenos rezultatov domačega raziskovalno-razvojnega dela v gospodarsko izkoriščanje oziroma za povečanje proizvodnje z uvajanjem zahtevnejših tehnologij.

2. Promocija slovenskega gospodarstva: 19. in 20. septembra 1994 bo v Portorožu ameriško - slovenska poslovna konferenca. Kotizacija je 5.000,00 SIT. Spisek ameriških podjetij in prijavnice dobite na Območni gospodarski zbornici Velenje, Trg Mladosti 2.

3. V drugi polovici septembra 1994 bo Slovenijo obiskala kitajska delegacija iz Sečuana. Spisek članov in podjetij dobite na Območni gospodarski zbornici Velenje, Trg Mladosti 2.

4. Lahko se še prijavite za nastop slovenskega gospodarstva na jesenskem graškem sejmu "VSE ZA DOM, TURIZEM IN GOSTINSTVO."

5. Pariška zbornica organizira skupaj z Gospodarsko zbornico Slovenije 16. oktobra 1994 v Ljubljani obisk francoskih gospodarstvenikov. Vabimo vsa podjetja, ki se želijo srečati s francoskimi podjetniki, da se prijavijo na Območni gospodarski zbornici Velenje, Trg Mladosti 2.

6. V okviru strokovnega lesnega sejma bo od 15.-17. septembra predstavitev slovenskega gospodarstva v Leipzigu. Še posebej so vabljeni podjetja iz lesne stroke.

7. Prejeli smo spisek ponudb in povpraševanje iz BCC centra iz Bruslja in ponudbe in povpraševanja Gospodarske zbornice Slovenije.

8. V okviru 2. mednarodnega sejma gostinstva in turizma GOST TUR 94 bo letošnji sejem dodatno popestrjen še z eno pomembno prireditvijo, ki nedvomno sodi v okvir sejma turizma, to je **TURISTIČNO BORZO**.

Turistični borzi bo namenjen en dan in to **PETEK, 14. OKTOBRA 1994 OD 10.00 URE DO 17.00 URE** na lokaciji sejma GOST TUR 94, v dvorani TABOR Maribor, Koresova 7, Hala A. Sejem bodo spremljala tudi razna tekmovanja. Prijavnice ter pravilniki za tekmovanja so na razpolago na Območni gospodarski zbornici Velenje, Trg Mladosti 2.

VSE PODROBNEJŠE INFORMACIJE LAHKO DOBITE NA OGZ VELENJE, TRG MLADOSTI 2, TELEFON 063/856-920.

SLOVENSKE KARAOKE

SE DRŽAVICO PRODAMI BOMO,
 ZA SVOJE PLAČE DALI BOMO....

TURIZEM

Lučki dan

Bledica na obrazu nekdanje veličine

Kot da je ni bilo, se je zgodila še ena od turistično narodopisnih prireditev Zgornje Savinjske doline. 25. Lučki dan se je v sramoto srebrnemu jubileju pokazal v dosedaj najslabši možni izdaji in izničil vse, razen spomina, dosedanje bolj ali manj uspešne prireditve.

Ljudsko rajanje - po zaslugi gostincev

Tristopenjski prikaz lučkih predic

Sama negotovost, ali prireditvev sploh bo, je dala naslutiti, da so v Lučah v globoki krizi. Kljub temu so se potrudili in v soboto organizirali turnir v malem nogometu, na katerem je od šestnajst prijavljenih sodelovalo trinajst ekip. Največ nogometnega znanja je pokazala ekipa Zalugnice iz Ljubnega.

Kulturni del prireditve sta zapolnila instrumentalni duet Rajk iz Rakeka in dekliški pevski zbor iz Luč pod vodstvom Simone Moličnik. Koncert v župnijski cerkvi je bil poleg klasične veselice, ki pa sama po sebi ni dogodek omembe vreden, ampak zgolj posledica le-teh, edina svetla točka na obledelem obrazu sobotnega dela Lučkega dne.

Še večje razočaranje (za nekatere pričakovano) je prinesla nedeljska, nekoč paradna predstavitev starih običajev, od katere je ostalo le za obledeli kanček nekdanjih štantov. Prav zaradi tega velja izvzeti in pozitivno obravnavati predice, pletenje vrvi, stiskanje mošta, izdelovanje košev, torej tistih, ki so v splošni stihiji vendarle našli toliko volje in očitno tudi poguma in dokazali, da še vendarle ni vse izgubljeno. Ali pač? Dejstvo ostaja, da se Lučani znajo veseliti, množično in brez predsodkov. To dokazujejo polno obiskani šanki, pri katerih ni bilo čutiti nikakršnih nesporazumov, ki menda vladajo v kraju. Sicer pa se za minulim ne kaže pretirano ozirati v smislu negativizma, ampak prav iz tega spoznanja graditi nove prireditve. V kolikor si jih Lučani želijo, seveda!?

Tekst: Edi Mavrič, foto: Sašo Bernardi

Komentiramo

Lučki dan včeraj, danes.....?

Vsi, ki so na tak ali drugačen način vezani na turizem, v najširšem smislu, naj si bo kot profesionalni nosilci gospodarske panoge ali zgolj kot amaterski (navdse pomembni) dejavniki po turističnih sredinah, se gotovo še spominjajo časov, ko so bile Luče s svojo narodopisno prireditvijo in urejenostjo kraja v samem vrhu najlepše ocenjenih krajev v Sloveniji. Bile seveda pomeni preteklik, na katerega ostajajo samo lepi spomini in morda še kakšno priznanje, ki pa ne more odtehtati žalostne resnice popolnega padca njihove izvirne, v določenih trenutkih celo avtorske prireditve.

Razumljivo je, da doživljajo podobne prireditve svoje vzpone in padce, nihanja torej, ki so zaznavna predvsem ob menjavi generacij in konceptualnih spremembah. Brez panike in z vrhano mero samokritičnosti bi se morali Lučani ob jubilejni prireditvi, ki, če hočemo biti pošteni do drugih, tega imena ne zasluži, globoko zamisliti in se vprašati kako naprej. Iskati opravičilo za malodane popolni krah v poplavih in posledično neurejenih odnosih je farsa, ki ne vzdriži realne nezainteresiranosti za enovito prezentacijo kraja in to v okvirih, ki si jih le ta zasluži. Tudi zaradi preteklih uspehov. Golo veseljačenje je seveda potrebna sprostitev in tu Lučanom resnično ni kaj oporekati, vendar potem se pač kaže pošteno zazreti v lastno ogledalo in etiketirati imenovano prireditvev z navadno veselico. Edino na ta način bo prihranjeno prenekatero razočaranje, tako med Lučani kot tudi širše. Ker eno je gotovo. Po izgubljeni bitki se ne menja vojska ampak generali, kljub eventualnim poiskusom pretišmeritve toka dogodkov v željeno smer.

EDI MAVRIČ

Ovčarski praznik v Šmihelu Tradicija pastirjev živi

Minulo soboto je šmihelski krajevni odbor Društva podeželske mladine Zgornje Savinjske doline pripravil že 18. Ovčarski praznik. Njegova rdeča nit je bila, kot običajno, vezana na življenje pastirjev pred desetletji.

Pastirica pri kuhi

Praznovanje so tokrat v Šmihelu začeli delovno, saj je bil ob 14. uri najprej razgovor na temo dopolnilnih dejavnosti na kmetiji, o čemer več v posebnem prispevku. Približno ob štirih popoldne pa se je začel prikaz značilnih pastirskih opravil. Znova smo si lahko ogledali umivanje ovc in njihovo striženje, pripravo in postavljanje turškega plota, sekanje smrečja, še posebej zanimivo pa je bilo prisluhniti pastirici Ančki, ki je v pastirski koči pripravljala značilne pastirske jedi. Med slednjimi sta najbolj znana masovnik in obrnenik, za katera je pastirica povedala tudi recept. Petje domačih fantov je nevsiljivo povezovalo prikaz posameznih opravil in tako je vse izgledalo kot zaokrožena celota.

Obilje domačih dobrot - delo kmečkih gospodinj

Prireditveni prostor se letos ni bistveno razlikoval od prejšnjikrat. Tudi letos so svojo stojnico pripravile kmečke gospodinje in ponujale celo vrsto domačih dobrot: flancate, štruklje z medom, sestrice, buhteljne, štrudelj, orehovo in ajdovo potico, manjkalo pa ni tudi domačega kruha in peciva. Pravi ovčarski ambient so skušali ustvariti s pastirsko kočjo, ogrado z ovcami in turškim plotom, skozi katerega so menda včasih ovce kar rade ušle na sosedov pašnik in povzročile marsikdaj hudo kri.

V dvorani osnovne šole je bila ves čas prireditve na ogled razstava domačega orodja in ročnih del. Videti je bilo mogoče kolovrate, zibelke, likalnice, različno posodo in svetila, žage, sekire in še celo vrsto drugih, v sedanjem času že kar pozabljenih stvari, npr. držalo in oblič za treske, največ pozornosti pa so pritegnile statve, na katerih je eden od starih mojstrov poskusil tudi tkati. In mu je tudi šlo kar dobro od rok!

Ko se je dan prevesil v večer, je napočil čas za veselico, ki je z vedrimi zvoki ansambla Gaj znala spraviti v dobro voljo tako domačine iz Šmihela kot tudi vse dolgoletne ter priložnostne obiskovalce Ovčarskega praznika. KF

Komentiramo

Mik pastirske prisrčnosti

Tudi Ovčarski praznik v Šmihelu je pokazal svojo letošnjo podobo in se za okroglih dvanajst mesecev umaknil v senco novega pričakovanja, iz katere ga bodo njegovi snovalci znova obudili čez leto dni ali nekaj manj.

Nič pretresljivo novega ni bilo videti letos. A to še zdaleč ne pomeni, da je bila prireditev dolgočasna. Prikaz pastirskih opravil so organizatorji skušali dopolniti z razstavo domačega orodja in ročnih del, kar jim je v precejšnji meri tudi uspelo, medtem ko je razgovor o dopolnilnih dejavnostih na kmetijah potekal v sorazmerno ozkem krogu sodelujočih, kar nas je navdalo z občutkom, da navkljub izredno aktualni tematiki termin zanj ni bil najbolj posrečeno izbran.

Če se za trenutek prenehamo ukvarjati z vsebino prireditve, za katero lahko seveda ugotovimo še veliko možnosti popestritve, ne moremo mimo prisrčnosti, ki jo prireditev sama kot taka izžareva na vsakem koraku. Nikjer ni čutili nerazumevanja, nikjer nestrpnega priganjanja, nikjer za dolino značilne (pre)obremenjenosti s časom. Ko prideš v Šmihel, te ta lepa slovenska vasica s svojim neokrnjenim okoljem hipoma umiri, nasmejani obrazi domačinov ti brez nepotrebnih fraz izrekajo dobrodoščilo, ni zlagane prisrčnosti. To je pristna prisrčnost! Ob tem se obiskovalec preneha ubadati z različnimi detajli, mirne duše odpusti tudi kakšno minuto zamude, vse dokler mu prijetnega pogleda ne skazijo baloni, plastična očala in ves ostali kič, podolgem in počez obešen na prevoznik kiosk. Take (kvazi) ponudbe Ovčarski praznik res ne potrebuje, če seveda želi ostati to, kar je, in se v tej smeri razvijati še naprej. Če tako imenovani kramarji res želijo tržiti tudi na tej prireditvi, jim tega sicer morda res nima smisla v celoti preprečiti, vendar je njihovo mesto vsekakor izven osrednjega prostora.

Mladi iz Šmihela so polni energije, zato se za Ovčarski praznik najbrž tudi v bodoče ni bati. Seveda pa to ne pomeni, da nas prihodnje leto ne bi smeli presenetiti, denimo, s kakšnim drugačnim pristopom predstavitve pastirske tradicije...

Franci Kotnik

IZ KRAJ. SKUPNOSTI

Podolševa

Macesnikov plaz že sanirajo

Ljubljansko podjetje za urejanje hudournikov od začetka prejšnjega tedna izvaja prva sanacijska dela na Macesnikovem plazu v Podolševi, ki je, kot smo poročali, ta hip najzahtevnejši plaz v Sloveniji. Plaz povzroča nemalo preglavic tamkajšnjim domačinom pa tudi turistom, ki si želijo ogledati številne naravne lepote s Panoramske ceste. Slednjo namreč omenjeni plaz na določenem odseku vedno bolj odnaša in tako prekinja življensko pomembno povezavo z dolino.

Vse torej kaže, da bodo intenzivna prizadevanja občinskega izvršnega sveta in zavoda za urbanizem le obrodila sadove. Prva faza sanacije, ocenjena na 15 do 20 milijonov tolarjev, naj bi v praksi pomenila odvodnjavanje plazu, saj tako strokovnjaki kot domačini ocenjujejo, da je prav voda glavni vzrok drsenja ogromne zemeljske gmote. PUH je zato pričel dela na zgornjem delu plazu, kjer skuša z izkopom globokih kanalov speljati vodo iz številnih izvirov izven samega plazu. Zanimiva je sama struktura drseče gmote, saj jo tvori temno siva ilovica, ki je poleg svoje spolzkosti tudi močno neprijetnega vonja. Na njej ni stabilen niti človeški korak, kaj šele masa številnih skal, ki skupaj z njo drsijo nizdol po pobočju. Ena od večjih skal je pred dnevi pridrsela prav do ceste in potrebno jo je bilo razstreliti, da so znova vzpostavili prevoz preko plazu. Tu so tudi drevesa, ki se z nemo nemočjo uklanjajo premikanju podlage in se meter za metrom, dokler dokončno ne omahnejo, vedno bolj nagibajo nad plaz.

Bo pred nedavnim začet poseg dejansko ustavil ali pa vsaj upočasnil plaz? Tega ta trenutek ne ve nihče zagotovo napovedati. Velika verjetnost, da bo temu tako, pa vendarle obstaja, saj je bilo do sedaj drsenje plazu ob deževju vedno intenzivnejše kot ob suhem vremenu.

Še najbolj si uspešne sanacije seveda želijo domačini. Novo šolsko leto je pred vrati, vsakodnevne prevoze mleka in ostalih potrebščin bodo dopolnili še prevozi šolskih otrok. Panoramska cesta bo od septembra dalje še toliko bolj pomembna, zato so domačini z zadovoljstvom pospremili zadnja vzdrževalna dela, ki jih je na cesti opravila mozirska Komunala. Vendar ob tem dodajajo, da

Tudi drevesa se ne morejo upirati drsenju zemeljske gmote

Delo na plazu je zahtevno

bi bilo potrebno cesto še pripraviti na jesenske nalive, ko voda, če cesta ni "napeta", po njeni sredi odnaša velike količine gramoza. Nastanejo jarki, katerih krpanje je kasneje gotovo dražje, kot pa če se cesta ustrezno vzdržuje že prej.

O poteku sanacije plazu bomo v prihodnje še poročali.

KF

Asfaltiran prvi odsek ceste v Podvolovljek

Cestno podjetje Celje je prejšnji teden zaključilo asfaltiranje dober kilometer in pol dolgega odseka ceste v Podvolovljek. Kot je znano, je bil ta odsek med poplavamimi leta 1990 dobesedno uničen. Vrednost vseh opravljenih del znaša okoli 70 milijonov tolarjev, denarja za nadaljevanje del pa zaenkrat še ni.

KF

Asfaltiranje ceste v Podvolovljeku

Savinjski gaj Mozirje "Štajerski biser"

**Velika mednarodna razstava
cvetja od 2.9.1994 do 6.9.1994**

Petek 2.9.1994

ob 17.00 otvoritev razstave s kulturnim programom

Sobota 3.9.1994

od 8.00 do 23.00 razstava
ob 17.00 nastop pevskih zborov na različnih lokacijah v parku
v popoldanskem času turnir trojk na košarkaškem igrišču v Lokah

Nedelja 4.9.1994

od 8.00 do 20.00 razstava
ob 10.00 sveta maša v kapelici SVETEGA VALENTINA v parku

Ponedeljek 5.9.1994

od 8.00 do 20.00 razstava za šolsko mladino s simbolično vstopnino

Torek 6.9.1994

od 8.00 do 18.00 razstava

V ČASU RAZSTAVE BODO POTEKALE TUDI NASLEDNJE PREDSTAVITVE:

- etnografska razstava s prikazom starih obrti v naši dolini
- slikarska razstava
- razstava malih živali
- čebelarstva razstava
- prikaz izdelave kipa iz lesa

V ČASU RAZSTAVE PRIČAKUJEMO 1.000.000. (milijontega) obiskovalca Savinjskega gaja, ki bo bogato nagrajen z nagrado podjetja Era vino Šmartno ob Paki.

Obnovljen kozolec

Da tudi časopisna opozorila kdaj zaležejo, dokazuje obnovljen kozolec ob vstopu v dolino, o katerem smo junija potožili, da je v zelo slabem stanju. Po zaslugi društva, ki skrbi za Savinjski gaj, je kozolec na novo prekrit in sveže prepleskan dočakal glavno turistično sezono in kot tak bo pozdravljal tudi vse tiste, ki bodo prve septembrske dni hiteli na ogled letošnje razstave cvetja.

KF

OGLASI

OBJAVA ZA VPIS V SREDNJE ŠOLE ZA ODRASLE

IGEA d.o.o. (Delavska univerza) Nazarje, vpisuje v šolskem letu 1994/95 v naslednje nadaljevalne šolske programe:

1. STROJNI TEHNIK

Pogoj za vpis: zaključena ustrežna poklicna šola,

2. LESARSKI TEHNIK

Pogoj za vpis: zaključena ustrežna poklicna šola,

3. EKONOMSKO-KOMERCIALNI TEHNIK

Pogoj za vpis: zaključena šola za prodajalce.

Šolanje pod 1. in 2. traja dve, pod točko 3 tri leta. Pouk se bo pričel v mesecu septembru.

Vse informacije v zvezi z vpisom in pogoji šolanja dobite osebno na IGEI, d.o.o. Nazarje, ali po telefonu 831-962 ali 831-938, vsak dan od 7. do 14. ure.

Planinsko slavlje v Lučah in na Raduhi

16. avgusta 1894, torej pred sto leti, so se v Lučah zbrali člani Savinjske podružnice Slovenskega planinskega društva in se skupaj z domačini odpravili na Moličko planino, kjer so predali svojemu namenu Kocbekovo kočo. Planinska kočica se je imenovala po takratnem načelniku Savinjske podružnice SPD, nadučitelju iz Gornjega Gradu, Franu Kocbeku. Kocbekova kočica je bila prva slovenska planinska postojanka v tem delu Štajerske.

V počastitev častitljive obletnice je Savinjski medruštveni odbor planinskih društev v nedeljo, 14. avgusta, pripravil v Lučah skupaj z domačini čudovit program. Med drugim je prisotne pozdravil tudi tajnik PZS Janko Pribošič. Predsednik Savinjskega medruštvenega odbora planinskih društev Martin Aubrecht pa je med drugim izpostavil veliko predanost prednikov, ki so se v nemško govoreči državi postavili po robu potujčevanju naših planin in ustanovili slovensko planinsko organizacijo. Zaradi nerazumevanja celjskih planincev, ki imajo v upravi omenjeno zemljišče, jim ni uspelo obnoviti Kocbekove kočice na Molički planini, o kateri so pred leti resno razmišljali, je v svojem govoru trpko dodal Martin Aubrecht in sklenil svoje misli v ugotovitev, da je bilo planinsko srečanje planincev in domačinov praznik ljudi, ki dobro v srcih mislijo.

Po končanem slavlju ob spominski plošči v Lučah so se planinci odpravili proti Loki pod Raduho, kjer je bila poleg družabnega srečanja tudi maša za vse ponesrečene v slovenskih gorah.

Tekst: Edi Mavrič, foto: Ciril Sem

16. 8. so "alternativno" proslavo ob 100-letnici otvoritvi Kocbekove kočice na Molički peči pripravili celjski planinci

Proslava ob obletnici osvoboditve doline v Radmirju

Občinski odbor Združenja borcev in udeležencev NOB Mozirje organizira skupaj z Odborom skupnosti borcev III. VDV brigade NOV proslavo ob 50-letnici osvoboditve Zgornje Savinjske doline in ustanovitve III. brigade VDV, ki bo v soboto, 10. septembra, ob 11. uri pred spomenikom v Radmirju. Po slavnostnem govoru in kulturnem programu bo tovariško srečanje pred radmirskim gasilskim domom.

KF

Strokovna ekskurzija članov govedorejskega društva

Za člane Zgornjesavinjskega govedorejskega društva smo organizirali ekskurzijo, ki se je udeležilo 43 članov društva. Obiskali smo osemenjevalni center Presko pri Medvodah, v katerem je bilo ta dan letno licenciranje bikov rjave, črnobelega in charolais pasme.

Predstavljene so bile po tri kategorije bikov rjave in črnobelega pasme: mladi, čakaloči in testirani biki. Za osemenjevalno sezono 1994/1995 bo na razpolago seme 17 mladih bikov in 11 testiranih bikov rjave pasme. Minister za kmetijstvo in gozdarstvo, prof. dr. Jože Osterc, ki je bil predsednik strokovne komisije, je poudaril, da je opazen selekcijski napredek rjave pasme, ki pa ga lahko izkoristimo predvsem z dobrim krmljenjem živine.

Po končanem licenciranju smo obiskali še kmetijo Matija Mis v Zavrhu pod Šmarno goro. Po velikosti zemljišč ta kmetija krepko presega vsako kmetijo v naši dolini, saj obdelujejo 45 ha kmetijske zemlje (10 ha lastne in 35 ha v najemu). Krmna baza za okrog 60 krav molznic in 40 telic črnobelega pasme je travna in koruzna silaža v razmerju 2:1. Poleg tega za prehrano krav molznic posejejo 1 ha krmne pese. Po spravi silažne koruze njive posejejo bodisi z monokulturo ječmena, pasje trave ali pa mnogocvetne ljuške, ki jo spomladi posilirajo in ponovno zasejejo s silažno koruzo. Doma pridelano krmo dajejo redno v analizo in na podlagi analiz dokupujejo ustrezne komponente. Zanimiv za nas je bil sistem vzreje telet (boksi iz plastične mase, ki so zaprti s treh strani in tudi pozimi locirani izven hleva). Na kmetiji živijo in delajo starši ter dva sinova z družinama, občasno pa poiščejo še pomoč sezonske delovne sile.

Na povratku domov smo se ustavili še na kmetiji Jožeta Ermenca v Čepeljah. Tu smo se ustavili z namenom ogleda oligomata za obdelavo gnojevke. To je prvi tak aparat v naši dolini. Bistvo oligomata je aparat, ki preklaplja enosmerni tok (menjava pole). Preko elektrod, potopljenih v gnojevko, električni tok obdeluje gnojevko. Tako obdelana gnojevka je homogena, na vrhu se ne napravi skorja, manj smrdi, ne povzroča ožigov, taka gnojevka je delno dezinficirana, na kratko rečeno: vedno pripravljena za razvoz na kmetijske površine. Menimo, da je bil namen ekskurzije dosežen in da je vsak odnesel nekaj koristnih idej in želja na svoj dom.

Kmetijska svetovalna služba

Ustanovna skupščina združenja za medsosedsko pomoč

V četrtek, 18.8.1994 smo se v zadružnem domu v Bočni zbrali na ustanovnem občnem zboru Združenja za medsosedsko pomoč - strojnega krožka Zgornje Savinjske doline.

Namen združenja je, kot je zapisano v pravilih združenja, vzpodbujanje in organiziranje medsebojne osebne in tehnične pomoči med člani, predvsem v obliki:

- uporabe tehničnih sredstev, predvsem kmetijskih strojev, orodja in druge tehnične opreme,
- izmenjava izkušenj in svetovanje pri smotni uporabi strojev, opreme, zgradb in v organizaciji proizvodnje,
- osebne vzajemne sosedske pomoči (v primeru nesreče, smrti, bolezni),
- organizacija različnih oblik usposabljanja (predavanja, ogledi, razprave) in izdajanje pravil.

Združenje se organizira po zakonu o društvih. Člani združenja bodo nudili oziroma koristili usluge s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo po dogovorjenih cenah, ki pa ne bodo višje od cen, ki jih v katalogu stroškov kmetijske mehanizacije objavi Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo. Prisotni na ustanovnem občnem zboru so bili mnjenja, da so cene v katalogu 1994 višje od dejanskih.

Pristopnina za združenje znaša 2.000,00 SIT, članarina pa 500 SIT (le-ta se plačuje v naslednjih letih). Imenovan je bil 7-članski upravni odbor, nadzorni odbor in disciplinska komisija. Za koordinatorja oz. vodjo krožka je bila imenovana Zlatka Rihter iz Tiroseka 58. Naloga vodje oz. koordinatorja je, da zbira informacije o tem, kateri stroji so v katerem času na razpolago in to informacijo posreduje tistim kmetom, ki naročijo kakšno strojno uslugo.

Povečanje rabe in s tem zmanjševanje stroškov uporabe kmetijske mehanizacije, velja postaviti na prvo mesto. Manjše kmetije si v okviru združenja - strojnega krožka lahko zagotovijo strojne storitve s sodobno mehanizacijo. Povečala se bo kakovost del, saj se s pogostejšo rabo

Ustanovni člani združenja

povečajo tudi kmetove izkušnje in znanje. Pomemben je tudi socialni in družabni vidik sodelovanja. Sodelovanje v strojnem krožku temelji na osnovnih združnih načelih - vzajemnosti in solidarnosti. Poleg tega je nujna primer- na mera zaupanja, tolerantnosti in zanesljivosti. Po zakonu o dohodnini so prejemki iz medsosedske pomoči v stroj- nih krožkih s kmetijsko mehanizacijo in delovno silo oproščeni plačila dohodnine. Skupna letna vsota pa ne sme presegati 64.000 SIT na ha kmetijske zemlje, ki jo ima kmetija v lasti in najemu. Izvajalec bo moral naročniku izdati račun, kopijo pa hraniti najmanj 5 let. S časom (ob večjem obsegu krožka) bo plačevanje potekalo brezgotovinsko preko žiro računov.

Pristopne izjave in podrobnejše infor- macije o organizaciji lahko dobite pri vodji krožka (Zlatka Rihter, Tirosek 58, tel. 843-682) ali na sedežih kmetijske svetovalne službe v Mozirju ali na Ljub- nem. Štefka Galtnik

Srečanje kinologov v Varpoljah Psi v glavni vlogi

Kot že nekaj let zapored, so se v soboto na lepo urejenem poligonu v Varpoljah zbrali ljubitelji pasjih štirinožnih prijateljev in se razvedrili.

Najprej je bil na vrsti "uradni del", v katerem so si obiskovalci ogledali vaje iz poslušnosti. Osem vodnikov je s svojimi psi demonstriralo njihovo ubogljivost. Tudi tokrat je bilo opaziti, kako različni so psi po značaju in ostalih lastnostih. Nato so se vodniki s svojimi psi preizkusili še v premagovanju ovir. Tovrstno tekmovanje je sicer znano pod imenom agility, njegov namen pa je prikazati razumevanje med psom in človekom. Sledile so vaje iz obrambe. Psi so bili v odnosu na markerja zelo energični pa tudi poslušni do vodnikov. Ob zaključku programa so se nam psi predstavili še po pasmah. Kar dvajset jih je bilo: od največjega bernardinca, najhitrejšega angleškega malega hrta, najbolj strogega dobermana, najbolj poskočnega belgijskega ovčarja, vse do najmanjšega chihuahua-e, pa še kakšen pridevnik bi se našel za vsakega izmed vseh predstavljenih. Prijateljev in lastnikov psov je vedno več, vsi pa so vabljeni v Kinološko društvo Mozirje, ki se zahvaljuje vsem, ki so pomagali izpeljati opisano prireditev.

Tekst: KF, foto: C.Sem

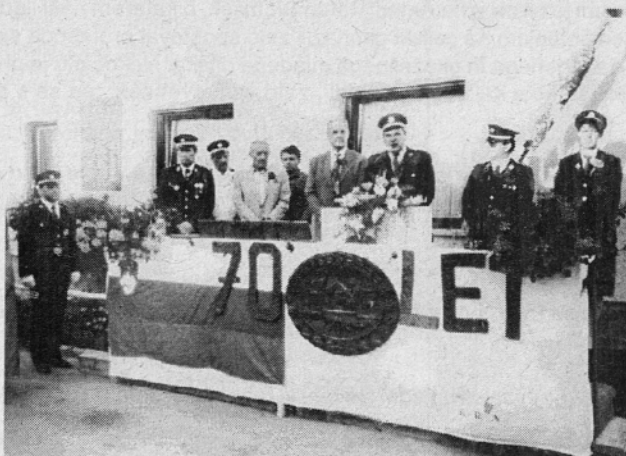
GD Pobrežje Sedemdeset let uspešnega dela

Med tremi gasilskimi društvi v naši dolini, ki so bila ustanovljena leta 1924, je tudi GD Pobrežje. Svoj jubilej so po praznovanju v Lačji vasi (GD Gorica ob Dreti) in v Nazarjah (GD Nazarje) imeli tamkajšnji gasilci v soboto in nedeljo, 13. in 14. avgusta.

V soboto zvečer je bila v gasilskem domu na Pobrežju proslava, na kateri so prebrali društveno kroniko, slavnostni govornik pa je bil predsednik občinske gasilske zveze, Franc Terbovšek. Najzaslužnejšim so podelili priznanja, med katerimi velja vsekakor omeniti gasilsko plamenico II. stopnje GZ Slovenije in plaketo OGZ Mozirje, ki ju je prejelo GD Pobrežje, ter republiški odlikovanje I. stopnje, ki sta ju prejela Franc Turk in Ivan Žunter.

V nedeljo je bila slovesnost pred gasilskim domom. Po gasilski paradi so zbranim spregovorili predsednik SO Mozirje, Franc Miklavc, predsednik KS Rečica ob Savinji, Anton Hribernik, predsednik OGZ Mozirje, Franc Terbovšek, in predsednik GD Pobrežje, Janko Žunter. Najbolj slovesno pa je bilo razvitje novega društvenega prapora, katerega botri so: Franc Tkavc, Zadruga Mozirje, SO Mozirje, Franc in Vera Benda, Bernard in Mar- jana Poznič, Ivan in Marija Pavlič, Ivan in Aleš Krančič ter Miran in Zinka Stergar. Žal društvu ni uspelo v predvidenem roku povsem opremiti sicer že nabavljenega novega gasilskega vozila, zato ga bodo predali v uporabo predvidoma ok- tobra v mesecu požarne varnosti.

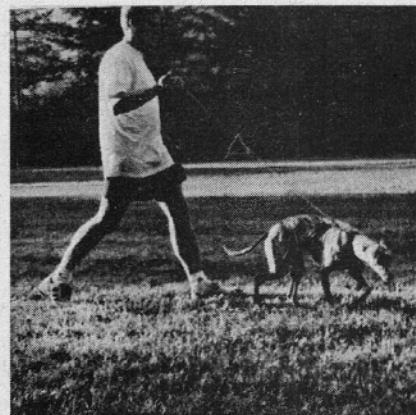
Ne gre pozabiti tudi na družabni večer in vrtno veselico, ki sta po svoji plati prav tako dala svoj pečat lepemu jubileju po- brežkih gasilcev. KF

Častna tribuna

Največji in najmanjši: bernardinec in chihuahua

Najhitrejši: angleški mali hrt

Piše: Aleksander Videčnik

Lipa slovenstva

Zamisel Antona Martina Slomška o ustanovitvi slovenske založbe se je le trudoma uresničevala. V razglasu leta 1852 so narodni možje zapisali med drugim: " ... društvo bode po vsem tem pa tudi pomagalo, da mi svojo književnost in jezik svoj olepšamo in obogatimo in tako tudi slovenski narod na višjo stopnjo krščanske omike in prave sreče in časti povzdignemo ...". Kot "društvo" je bilo mišljeno Društvo sv. Mohorja, ki je tedaj že imelo prva pravila, pozneje pa je postalo Družba sv. Mohorja v Celovcu. O naši najstarejši založbi bo govora v nekaj sledečih nadaljevanjih.

Slovenci smo in še živimo na območju, ki je skozi stoletja na prepihu najrazličnejših pohleпов in interesov. Ogroženost slovenstva je bila in še je iz obdobja v obdobje več ali manj prisotna. Slovensko narodnostno ozemlje je bilo vedno predmet raznih kupčij velikih narodov na račun našega, malega naroda. Ozemlje, kjer so živeli naši predniki, se je vseskozi krčilo, skratka z našim ozemljem in ljudmi so evropske velesile plačevale svoje politične račune. Kar preveč je naivnežev, ki smatrajo, da je sedaj čas lagodja, saj smo vendar samostojni, imamo svojo državo in končno " kaj nam pa morejo" ... To je zelo zmotno mišljenje in ravnanje v tem smislu nas lahko kaj kmalu vrne v čase, ko se tod ni smelo govoriti slovensko, ko je bil naš jezik nekaj manjvrednega. Žal smo priča raznim dogajanjem, ki potrjujejo lagodnost naših oblasti do tujcev, ki pa spet segajo po naši zemlji in nam vrinjajo svojo "evropsko" kulturo, prav to pa smo Slovenci že davno imeli in torej ne potrebujemo njihovih "blagohotnih" nasvetov, ki lahko pripeljejo do pomanjkanja budnosti in narodove zavesti.

Kako se taka stvar konča, pa nas dovolj nazorno pouči zgodovina.

Ob tem se zamislimo. V Zgodovini slovenskega naroda je dr. Josip Gruden uvodoma zapisal: "Spoznavaj samega sebe. Ta zlati rek, ki je blestel nad durmi poganškega svetišča, ne velja le vsakemu poedincu, temveč prav tako čelemu narodu! Vsak narod mora poznati razmere, v katerih sedaj živi, hkrati pa poznati tudi svojo preteklost. Iz nje zajema moč v hudem boju za obstanek, vztrajnost v nesreči, modra navodila, kako si priboriti boljše bodočnost. Zato pravijo po pravici, da je zgodovina učiteljica življenja". (Zgodovina slovenskega naroda, 1. zvezek, Mohorjeva družba, Celovec 1910).

Prav zato moramo spet priklicati v spomin naše velike može, ki so spregledali nakane raznih "dobrotnikov" in opozarjali na potrebo po naši izvorni omiki, po naši knjigi, domači besedi in pesmi. Ni torej odveč osvetliti čas, ko je s koncem fevdalizma nastopilo zelo kritično obdobje za naše prednike. To velja tako za gospodarski kot tudi narodnostni položaj Slovencev, ki so tedaj bili v veliki večini kmečki ljudje, torej še do nedavna podložniki tujega gospoda.

Po ukinitvi podložništva je kmet lahko odkupil posestvo, ki je do tedaj bilo v rokah fevdalca. Državni predpisi so vse to lepo velevali, toda v resnici je bilo urejeno tako, da bi kmeta čimbolj oskubili. Razumljivo, da je kot podložnik kmetoval po starih načelih, da je dajal tako denarno kot tudi telesno tlako, da je prideloval v glavnem to, kar je potreboval za življenje, in je seveda temu primerno malo prodal in torej tudi ni imel denarja. To pa je bilo kaj kmalu usodno, saj so državne komisije, ki so ocenjevale posestva, to opravile v škodo kmeta, vštete so celo orodje, ki je bilo kmetova last, v ceno. Zakon je predvideval, da na kmeta odpade le tretjina vrednosti kot plačilo, toda ta tretjina je bila dejansko vsaj polovica celotne vrednosti, saj so posest precenjevali in tako je pač delež "osvobojenega kmeta" bil nad realno vrednostjo. To je prisililo kmete k najemanju dragih posojil in jih mnogokje prignalo na boben. Zelo nazorno je dr. Ivan Prijatelj zapisal: "To mizerijo slovenskega naroda v začetku ustavne dobe je dopolnjevalo še skrajno slabo gmotno stanje ljudstva. V kosteh so mu tičale še vse slabe posledice pred kratkim minule tlačanske dobe, v kateri je bil Slovenec hlapec, gospodar pa njegov, Nемеc. Revni kmet je bil navezan na borno, skopo grudo, o podjetnosti in industriji ni bilo sledu. Tu, kakor v trgovini, je gospodoval še vedno tujec...". Franc Kosar pa je v Drobtnicah (1863) zapisal: "Za Slovence so bili takrat hudi časi, ni bilo dobiti slovenske knjige..., šole na deželi so bile nemške, slovenski jezik je bil zatiran in podcenjevan, na višjih šolah pa sploh slovenščine ni bilo slišati še več, dosledno so jo zatirali ...".

Med vztrajnimi pobudniki slovenske besede in pesmi je bil na vrhu Anton Martin Slomšek, o katerem naši ljudje še vedno premalo vedo. Njegov življenjepisec Franc Kosar piše, da je med šolanjem na celjski gimnaziji zelo spoštoval profesorja slovenščine Zupančiča, ki je kaj kmalu spoznal v učencu iz Ponikve pri Celju nadarjenega in ukaželjnega mladega dijaka. Nekoč mu je profesor dejal: "Zdi se mi, da imate poseben dar od Boga, v slovenskem jeziku še kdaj kaj večjega storiti, zato vam svetujem, da se s posebno marljivostjo njega poprimate". Kako preoroško je Zupančič mislil!

Slomšek je že leta 1846 pričel izdajati Drobtnice, pozneje pa se je boril za uvajanje slovenščine v šole, za dvojezične učbenike in sploh za veljavo slovenskega jezika. Nenehno pa je želel ustanoviti družbo, ki bi izdajala slovenske knjige za preprosto ljudstvo. Nameraval je ustanoviti Društvo za izdajanje dobrih slovenskih bukev, vendar mu oblasti niso dovolile takšno društvo priklicati v življenje, saj so dobro vedele, da bodo Slovence kot neuke ljudi lažje pokorile.

Slomšek je tedaj razočarano zapisal "... to vidijo sovražne moči in ustavljajo vse dobro z domišljijami vsake baže... Naše vodilo pa je malo govoriti, veliko delati in vse trpeti."

Celovec je bil tiste čase zibelka slovenstva, tam so živeli in delali ugledni slovenski razumniki, zato je Slomšek med nje vrgel seme svojih želja - ustanoviti slovensko ljudsko založbo.

(se nadaljuje)

Da ne tone v pozabo...

O težavnem delu flosarjev smo že govorili v predhodnih dveh sestavkih. Tesno povezano z njimi pa je darovanje v čast sv. Miklavžu, ki je bil njihov zaščitnik. Po dolini so marsikdaj govorili o "savinjskih mornarjih", mislili so na flosarje, ki so res imeli v pečatu svoje zadruga na Rečici kot znak sidro.

Ko je že vozila železnica skozi Savinjsko dolino, so se z rajže vračali največ z njo do "Pake", kot so rekli, in potem nadaljevali peš preko Gorenjskega klanca in Mozirja v dolino. Običaj je bil, da so se pred rajžo pripravili sv. Miklavžu za srečno vrnitev. Ko pa so se vračali, je bilo nenapisano pravilo, da so se ustavili pred kapelico sv. Miklavža v Ljubiji, kjer so se zahvalili z darom svojemu zavetniku. Kapelica je stala nasproti stare mežnarje, imela je spredaj zaščitno stekleno steno, za katero je bila plastika sv. Miklavža. Denar, ki so ga metali v dar, je zletel globoko pod podstavek, na katerem je svetnik stal. Tako je bil varen pred vplomom, kajti tu se je ob "flosarskem času" nabralo dosti denarja. Mežnar, ki je denar pobiral, je moral najprej odstraniti stekleno steno, nato svetnika zasukati, da je zmogel seči v odprtino po denar. Kip sv. Miklavža stoji sedaj v cerkvi v Ljubiji. Zanimiv pa je bil napis v sami kapeli. V prvem delu je glasil: "Na vodi srečo nam izprosi Miklavž sveti, ki za čast tvojo smo bili vneti". Drugi del pa je glasil: "Kdor v mojo čast položi tukaj dar, nesreče brani bodem ga vsikdar".

Kapelico so leta 1960 ob modernizaciji ceste podrli. Padla pa je tudi lipa, ki je stala pri mežnarji.

O Štruceljevem gradišču je bilo že veliko napisanega, toda marsikaj nepravilno. Zaradi takih napak potem kaj lahko preteklost tolmačimo narobe.

Fran Mišič je v tridesetih letih in še tudi pozneje rad zapisoval svoja doživetja na potovanjih ali pa opisoval kraje in ljudi v njih. Pisal je tudi o Štruceljevem gradišču, kjer naj bi po njegovem stal mogočen grad z imenom "Moosburg (Blatograd)". Zapisal je, da so tedaj domačini radi rekli, da gredo na Mošpurk, če so šli na Korenov vrh. Oboje seveda ne drži!

Poizvedovanje med starejšimi domačini je potrdilo domnevo, da ljudje tod okoli o kakšnem gradu s tem imenom ne vedo nič. Res se je, posebno med nemškimi zgodovinarji, pojavila domneva o Pribinovem gradu, enkrat je to Vrbovec, no, Mušič pa meni, da je to bil Moosburg. Res pa je, da je Pribina imel grad s podobnim imenom v močvirju v okolici Blatnega jezera. Kot je piscu tega sestavka povedal arheolog prof. Bolta, ki je vodil zadnje raziskave na Štruceljevem gradišču, tu ni nikoli stal grad, našli so le kamnite temelje, na katerih je bil lesen obrambni val in seveda vse skupaj nima nobene zveze s knezom Pribino.

Takšna pojasnila so potrebna, saj v dolino prihajajo vse bolj zahtevni obiskovalci, ki bi napačna tolmačenja kaj lahko smatrali kot zavajanja. Zgodovina ni pripovedništvo in je zato treba vsako ugotovitev skrbno preučiti in poiskati na odprta vprašanja pravilne odgovore. Res pa je tudi, da je v naših razmerah še marsikaj nejasno, ker pač dolina ni dovolj arheološko raziskana, žal, potem marsikje ostaja le pri domnevi.

A. Videčnik

Na kratko o razvoju šolstva v Mozirju

Iz zbornika ob 210-letnici OŠ Mozirje povzemamo nekatera bistvena dejstva v zvezi z razvojem šolstva.

Enorazredna šola ali trivialka je bila ustanovljena leta 1783, obstaja pa domneva, da je takšno šolstvo obstajalo v Mozirju že mnogo prej. Šola je, seveda v nemškem jeziku, prva štiri leta delovala v kaplaniji, poučevali pa so duhovniki. Leta 1787 je nastopil službo prvi učitelj Franc Hofbauer, ki je bil zaveden Slovenec in je poučeval tudi slovensko. Leta 1795 je napisal učbenik "Poskusna pisava", v katerem so poleg nemških tudi slovenski izrazi. Prva učilnica je bila v njegovi hiši. Ko je postala pretesna, so začeli graditi novo stavbo, v katero se je poleg kaplana vselila tudi šola (danes je v njej slaščičarna Turist). Leta 1873 so enorazrednico razširili v dvorazrednico, šolski prostori so postali pretesni, mozirski zdravnik Laykauf je odstopil sobo za 1. razred. Ko je tudi ta postala pretesna, je načelnik krajevnega šolskega sveta Jože Lipold preuredil šolsko sobo na svojem marofu, kar pa je bila zgolj začasna rešitev. Novo šolsko poslopje (danes stoji na tistem mestu blagovnica Savinja) je bilo zgrajeno leta 1896. Osem let kasneje je šola postala štirirazrednica. Ob zlomu stare Jugoslavije je imela šola 4 temeljne razrede in dva razreda višje ljudske šole, bila je torej šestrazredna. Med drugo svetovno vojno so šolsko stavbo zasedli nemški učitelji, slovenski so bili izseljeni. Slovenski jezik je izpodrinil nemški, vendar le do leta 1944. V Mozirju sta po vojni delovali dve šoli: osnovna in nižja gimnazija. V letu 1946/47 se je gimnazija zaradi velike prostorske stiske preselila v graščino Brdce. Leta 1957 sta se v skladu s takratno zakonodajo štirirazredna osnovna šola in nižja gimnazija združili v enotno osemletko. Pouk je še vedno potekal v dveh zgradbah: od 1. do 5. razreda v stari šoli, od 6. do 8. pa na Brdcah, medtem ko je bila telovadba v TVD Partizan. Leta 1970 je bila zgrajena nova moderna šola, v kateri je začel delovati tudi prvi vrtec v mozirski občini po vojni. Le-ta se je leta 1980 preselil v novo zgradbo, pet let kasneje pa je bil šoli dograjen še prizidek. Pred dvema letoma je s povečanjem in modernizacijo kuhinje z jedilnico šolska zgradba dobila podobo, ki jo ima še danes.

Poglavje o razvoju šolstva v Mozirju se v zborniku konča s stavkom: "Če se ozremo na začetek, na leto 1783, ugotovimo, da je bil v šolstvu storjen v 210 letih velik korak naprej, da je bilo v tem času mnogo šolskih reform, da je napredek v učni tehnologiji nepojmljiv, toda učitelj je ostal nenadomestljiv, saj še vedno velja znani rek: Šola stoji in pade z učiteljem."

KF

Savinjske
NOVICE

Naš glas seže v vsako
zgornjesavinjsko vas!

Otroško poletje

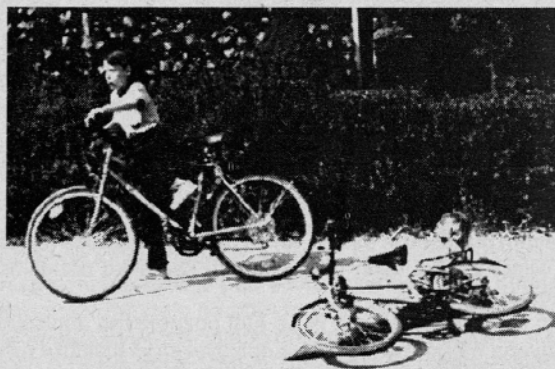
"Oči, ne se jezit, saj je samo Lahko Laško!" (foto: Sašo Bernardi)

"Mmm, jaz bi ga tud'..." (foto: Sašo Bernardi)

"Mami, a ko bom jaz zrasla, bom tud' 'mela tako veliko ritko kot ti?" (foto: Edi Mavrič)

"Aua, jaz sem pa padla..." (foto: Ciril Sem)

Glas harmonike

Po izbirnem tekmovanju za Zlato harmoniko Ljubečne 94, ki je potekalo 25. junija pred gradom Vrbovec, smo prejšnji teden obiskali tudi polfinalno tekmovanje v Rogaški Slatini.

Za nastop v polfinalnem delu je bilo junija v Nazarjah predlaganih kar 6 godcev. Da bi izbrani godci imeli podporo na nastopu tudi domačih navijačev, smo omogočili z organiziranim prevozom udeležbo kar največjemu številu ljubiteljev te zvrsti glasbe za spremstvo v polfinale. Vsi predstavniki našega izbirnega tekmovanja so s svojim nastopom pokazali, da so pravi godci doma tudi v Zgornji Savinjski dolini.

Štirje nastopajoči iz predtekmovanja v Nazarjah, Primož Založnik iz Vitanja, Stanko Vrčkovnik iz Šoštanja, Brane Belaj iz Gornjega Grada in Kristi Germelj iz Luč, pa so se v polfinalu tako dobro izkazali, da se bodo potegovali za naslov najboljših godcev Slovenije in stopili na oder tudi z najboljšimi godci vsega sveta. Prireditve finalnega tekmovanja bo potekala 10. in 11. septembra v Ljubemni. Organiziran bo skupen prevoz godcev in navijačev. Vsi ljubitelji, ki spremljate nastope godcev, ste vabljeni, da se nam priključite.

Prijavite se g. Germelju na telefon 844-405 do vključno 5.9.1994.

Živa

Vzpon na Monte Rosso (4.634 m) in Zugspitze (2.964 m)

Občudovati lepoto stvarstva in ob tem doživljati srečo življenja - le kdo si tega ne želi? Ali lahko ostanemo neprizadeti, ko nas obdaja očarljiva narava? Žal nas je svet materialnih dobrin, slave in časti skorajda povsem pokvaril. Velikokrat smo slepi in gluhi; ne vidimo, kar je lepo, ne slišimo tisto, kar nas bi osrečilo. Ali se še znamo poveseliti, ko gledamo sončni vzhod ali zahod, ali nas še gane majhna in prisrčna cvetka sredi skalovja, ali še sprejemamo prijetno ptičje petje, ali še zmoremo prisluhni melodiji vetrov in šumljanju potočne studenčnice ...? Vedno znova in znova slišimo tisti znani glas: "Saj nimam časa!" In ker "nimamo časa", doživljamo toliko stresov in nezadovoljstva.

K sreči so še ljudje, ki znajo stopiti iz vsakdanjih dolžnosti in posvetijo določen čas le sebi ali bližnjemu.

Majhna skupina petih planincev se je odločila, da zapusti svet nižin in se poda v prostrana višavja in tam zadiha svobodo in lepoto višin.

Po uspešnih vzponih na Veliki klek in Mont Blanc je prišla letos na vrsto najvišja gora v Švici - Monte Rosa in vrh Nemčije - Zugspitze. Potrebno je bilo kar nekaj organizacijskih priprav, seveda pa še več kondicije.

V ponedeljek, 8. avgusta, smo se v poznih večernih urah odpravili na pot. Prtljaga in dobra volja - to nas je spremljalo od začetka do konca. Pot nas je peljala mimo Ljubljane, Trsta, Milana in sledila je pot na sever proti Švici. Na carini ni bilo večjih problemov in že smo se znašli v (za nekatere) pravljčni deželi. Občudovali smo krasne ceste, red in čistočo, poleg tega pa okrog in okrog sami venci gora. Zjutraj, v torek, smo prispeli v Zermat - izhodišče za vse večje ture. Kaj hitro smo doživeli Švico, neverjetno visoke cene. Vso stvar je še zakuhal podpisani, ki je našel majhen neaktiviran sprej. Kdo bi vedel, da je to sprej proti vsiljivcem. Potreben je bil le majhen pritisk in že smo bili vsi v solzah.

Kljub vsemu smo se le spravili na vlak - gorsko železnico in čez eno uro smo že bili na višini 3.100 m. Med vožnjo in sploh ves dan smo

pasli oči okrog Matterhorna, ki je res pravi lepotec.

Od železniške postaje smo potrebovali tri ure, da smo prišli do kočice pod Monte Rosso. Že tu smo morali prečkati dva ogromna ledenika, med potjo pa smo se prijetno sončili, kajti bil je res lep dan.

Večer v koči je navadno najlepši. Tudi mi smo to doživljali ob igranju kart in kovanju novih načrtov. Iz tega razpoloženja nas je prebudila oskrbnica z zahtevo, naj plačamo, kar smo dolžni in gremo spat. Ob dveh zjutraj nas je že prebudil prijazen glas oskrbnice in podarila nam je tudi prijazen nasmeh. Parkrat se še obrnemo v topli postelji potem pa veselo na pot. V nahrbtnike namečemo najnujnejše in že se vzpenjamo po skalovju navzgor.

Kaj kmalu smo prišli na ledenik in potem se je menjal led in sneg tja do vrha. Z vseh strani so nam grozile velike ledeniške razpoke. Vsaj določen čas je bila nujna naveza. Žal se je kaj kmalu začelo kisati vreme. Prejšnji dan je bil tako lep, sedaj pa neverjetno močan veter, sodrga in sneg. Bliže, ko smo bili vrhu, hujši veter je bil. Na sedlu pod vrhom sta se dve skupini obrnili in šli nazaj v dolino. Kaj naj mi naredimo? Želja je bila prevelika, vrhu se ne odrečemo. Sledil je greben proti vrhu. Le s težavo in po vseh štirih nam je uspelo, da smo prišli na vrh Monte Rose. Tako močnega vetra, kot je bil tukaj, še nismo nikjer doživeli. V znamenje zadovoljstva smo si na vrhu podali roke in že smo urno zapuščali vrh. Tja gor smo hodili sedem ur, nazaj do kočice smo rabili le tri, čeprav nas je ovirala megla in ledeniške razpoke.

Na hitro smo se poslovili od kočice in hitro odražali proti postaji gorske železnice. Med potjo nas je pošteno močil dež in le krepkim požirkom "šnopca" se moramo zahvaliti, da ni bilo kakih posledic.

Po urci smo bili že v dolini. Kam naprej? Na hitro se odločimo, da gremo proti Zugspitzu. Že smo drveli proti avstrijski meji. V nekem prepovedanem kampu smo prespali v avtu in malem šotoru. Dež in mraz sta nas kmalu prebudila, zato smo kaj hitro zavili naprej proti našemu cilju.

V četrtek zjutraj smo že bili ob vznožju Zugspitze. Sledil je vzpon na vrh, ki meri natanko sto metrov več kot naš Triglav. Žalostno smo opazovali vrh, ki je en sam ogromen hotel. Občutili smo tudi, kaj pomeni biti v zahodni Evropi. Če si želel, da ti prikupna Nemka poštamplja kartico, si moral odšteti nekaj pfenigov. Tudi cena solate, ki smo si jo naročili, nas je presenetila. Pisalo je, da stane 16 šilingov, mi pa smo zanjo odšteli kar 60 šilingov. Prezrli smo namreč, da si jo smeš

nadevati le deset dekagramov, mi pa smo si jo naložili, kot se spodobi za lačne Savinjčane. Spust v dolino je bil hiter in že smo drveli mimo Innsbrucka, Kitzbuehla, Lienza, Spittala, Beljaka in skozi Karavanski predor v našo lepo domovino. Pozno zvečer smo si že gasili žejo pri Gamsu v Savinjskem gaju. Čeprav smo bili zgarani in zaspani, smo že kovali nove načrte za prihodnje leto. Če bo le mogoče, se povzpemo na pettisočak.

V dveh letih se je vsaj nekaterim uresničila želja, da osvojimo vse vrhove miru in Evrope. Ti so: Mont Blanc, Monte Rosa, Veliki klek, Zugspitze in Triglav. Od vseh je prav gotovo najlepši Triglav, ki je in bo ostal simbol našega naroda.

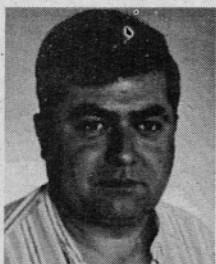
Na vrhu 2.964 metrov visokega Zugspitze

Teh podvigov gotovo ne bi bilo brez naših sponzorjev. Kot vedno, je bil tudi tokrat generalni sponzor "MIZARSTVO KOVAČ" iz Ljubije. Temu so se pridružili: PD Mozirje, Samopostrežba Savinja, Samopostrežba Ljubija, Vtis d.o.o., Sodavičarstvo Marolt, Gostišče Gams in ga. Luise Tellis. Vsem se iskreno zahvaljujemo za prejeto pomoč.

Uspešno navezo je sestavljalo pet srčnih mož: Zvone Mazej, ki je skrbel za varno navezo, Aleš Kovač, ki se je odlikoval po odlični orientaciji, Janez Marolt, ki je poskrbel za zamudo, pozabljanje in dobro voljo, Metod Sem, za katerega smo bili resno v skrbeh, da ga odnese veter v dolino, in Ivan Suhoveršnik, ki je vse oskrboval z duhovno širino in višino tega lepega potepanja.

Tekst: Ivan Suhoveršnik, foto: Metod Sem

"To delam z ljubeznijo do narave!"

Ante Blažević

je, kot sam pravi, "grajski vrtnar".

Urejanje okolice gradu Vrbovec je bilo zanj pravzaprav nekaj čisto novega, zato je imel sprva strokovno pomoč mozirskega vrtnarja Jožeta Skorenška. Letos spomladi pa je posaditev gredic opravil že povsem samostojno. "Ljubezen do rož sem najbrž podedoval po mami," pravi Ante in dodaja, da skuša v okolje nazarskega gradu prenesti čimveč detajlov iz neokrnjene narave. "Zato naj obiskovalci gradu nikar ne trgajo avrikljev, telohov, rododendronov in ostalih rož iz miniaturnega alpinetuma, saj je to sad potrpežljivega in ne povsem preprostega dela!"

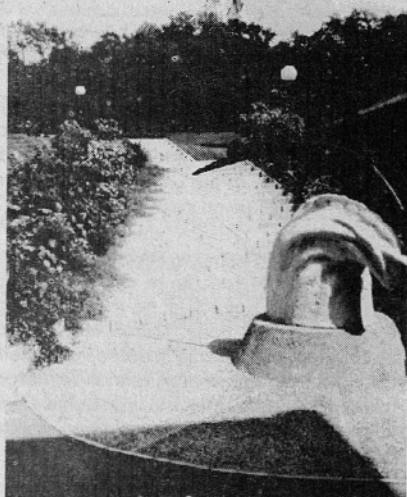
Glede urejanja grajskega ambienta loči Ante dva segmenta: gredice in naravni del. Glede izbire cvetlic pravi, da je treba upoštevati, kaj v okolje gradu sodi in kaj ne. Letošnja pomlad je v tem ambientu cvetelo preko tisoč čebulic: tulipanov, narcis, itd. Sedaj pa je tudi posajeno preko 1.200 sadik. Kjer se je včasih, kakor se mu je zahotelo, bohotilo grmovje, raste danes po zaslugi Anteja lepo urejena trava, ostali so le lepi grmi, bršljan se razrašča... "Vendar vsega tega ne bi bilo, če ne bi bil direktor GG Nazarje Milan Cajner v projektu obnove gradu tako vztrajen," opozarja Ante na znano dejstvo izpred nekaj let. "Ko bi le še našli denar za ureditev zgornje ploščadi, pa čeprav bi naredili samo ustrezno ograjo in postavili klopi. Potem bi bil notranji kompleks zaključen."

Zunanji del gradu še čaka na tako temeljito ureditev, kot jo ima notranji del. Pravzaprav bi bilo potrebno temu primerno urediti celoten pas do centra kraja. Naj zato izzveni to kot poziv krajevni skupnosti in verjetno bodoči občini Nazarje ter turističnemu društvu, da skupaj z lastnikom gradu (mimogrede:

lastništvo je v tem trenutku še nedorečeno) najdeta skupni jezik in poskrbita za primerno ureditev. Tudi najemniki poslovnih prostorov v gradu bodo k temu gotovo z razumevanjem pristopili. Nemogoče si namreč zamisliti, da bi sedanji nivo urejenosti gradu in njegove okolice spet prepustili stihiji in propadanju, prav to pa se zna zgoditi, če nad tem ne bo skrbne roke nekoga, ki v lepoto cvetov in zelenja vloži tudi sobote in nedelje, celo dopust si privoščiti takrat, ko ni več nujnih vsakodnevnih opravil v okolici gradu.

Anteju želimo še veliko prijetnih trenutkov tako pri urejanju grajskih gredic kot v naravi, kjer preždi veliko ur ob opazovanju in fotografiranju plant!

KF

Pogled z grajskega dvorišča proti frančiškanski cerkvi

Na obisku pri Roku

Kopitarju - starosti šoferjev

13. avgusta je svoj 96. rojstni dan praznoval Rok Kopitar iz Radmirja, v Savinjski dolini in tudi izven nje znan kot eden izmed prvih voznikov avtobusov, ki je za volanom dočkal tudi zaslužen upokožitev.

Ob vstopu v hišo nas Rok Kopitar z nasmehom pozdravi izza mize in se že vnaprej zahvaljuje za obisk: "Lepo, zelo lepo, da ste se me spomnili." Zdi se mi, da mu je celo malo nerodno, ko bliskavica fotoaparata nekajkrat za trenutek zaslepi prijetno domač kuhinjski prostor, v katerem se najraje zadržuje. Kako je kaj praznoval, steče najprej pogovor. V družinskem krogu, pravi, in da je bilo lepo. Tudi iz podjetja, kjer je opravil največ voženj v svoji delovni delovni dobi, celjskega Izletnika, so mu kot vsako leto poslali čestitko. Tudi na to je ponosen.

Ko pričnemo obujati spomine na začetke njegove vozniške kariere, nam potoži, da mu včasih ponagaja spomin, zato po svojih močeh priskoči na pomoč žena ... Leta 1926 je začel voziti na relaciji Ljubno - Celje in nazaj. Istega leta je kot prvi pripeljal avtobus v Logarsko dolino, leta pa so potem hitela naprej in naprej vse do 20. marca leta 1960, ko se je upokojil. Največ kilometrov je prevozil z avtobusom znamke Krupp, za katerega še danes ne najde slabe besede. "Pa tudi fantje v Celju so dobro skrbeli za naše avtobuse," pohvali izletnikove vzdrževalce. No, najprej je to bil avtobus mesta Celje, šele kasneje se pojavi Izletnik kot prevoziško podjetje.

Ko Roka Kopitarja povprašamo o kakšnem zanimivem dogodku v njegovi vozniški karieri, nam z nasmehom odvrne, da jih je bilo gotovo veliko, a so mu s časom ušli v sivino pozabe. Pač, enega se še spomni! V času, ko je vodila proti Celju še makadamska cesta, so se na njej često pojavljale večje luknje, ki se jih je bilo treba izogibati, če si želel čuvati vozilo. Tako ga je menda med enim od takšnih "slalomov" eden od potnikov povprašal, če ni morda pijan, da vozi tako sem in tja...

Tudi v pokoju so mu leta hitro minevala. Kot amaterski voznik je imel gospod Kopitar vozniško dovoljenje vse do leta 1987, ko je sam presodil, da ni več povsem varno, da se podaja na cesto. Njegov zadnji avto je bil NSU 1000, znan pod vzdevkom "princ". Tudi ta je v rokah vestnega izkušenega voznika, kot je bil Rok Kopitar, prevozil veliko kilometrov brez nezgod.

Rok Kopitar kot šofer ob avtobusu, s katerim je prevozil nešteto kilometrov

Glavni in odgovorni urednik našega časopisa, Franci Kotnik, čestita Roku Kopitarju ob 96. rojstnem dnevu

Časi, ko je avtobus z Rokom Kopitarjem za volanom potreboval z Ljubnega do Celja približno tri ure in pol, so seveda za vedno minili. Danes se starosta savinjskih voznikov najbolj od vsega razveseli obiska treh pravnukov, potrebno pa je spomniti tudi na to, da je bil borec za severno mejo. Sedanje dni eden izmed najstarejših občanov mozirske občine najraje preživi v prijetnem okolju domače kuhinje, če je vreme lepo, rad kakšno uro posesti tudi pred hišo. Ob visokem življenjskem jubileju mu v imenu uredništva in bralcev Savinjskih novic z najboljšimi željami čestitamo tudi mi!

Tekst: KF, foto: C.Sem

"S ponosom reči smem: Slovenec sem!"

v uredništvo Savinjskih novic smo po zaslugi znanega solčavskega kronista in pisca številnih člankov, Valenta Vidra, prejeli izvod decemberske izdaje Poročil Slovenskega ameriškega raziskovalnega centra iz Ohia v Zdrženih državah Amerike, ki ga vodi prof. Edi Gobec, zanesenjak, ki že vse od leta 1951 dalje zbira in skrbno beleži ter hrani vesti z vsega sveta, ki poročajo o uspehih slovenskih znanstvenikov, raziskovalcev, umetnikov, glasbenikov, športnikov - skratka vseh, ki na kakršenkoli način pripomorejo k poznavanju in ugledu slovenskega naroda.

Edija Gobca je razjezilo, ko so ga pred dobrimi štiridesetimi leti zidarski delavci, pri katerih je delal kot pomočnik, da si je prislužil denar za nadaljevanje študija v ZDA, zbadali: "Pokaži nam enega samega Slovenca, ki je kdaj kaj posebnega dosegel!" Od takrat dalje je neumorno zbiranje informacij o Slovencih in njihovih dosežkih rodilo že mnogo sadov in zbrano gradivo daje eno samo ugotovitev: "Res je, s ponosom reči smem: Slovenec sem!"

"Vendar če bi sedeli na lovoriakah, bi jih imeli na napačnem koncu svoja anatomije," nadaljuje v omenjeni številki Poročil prof. Gobec. "Slovenska ustvarjalnost se še uveljavlja in razvija po vsem širnem svetu in tudi delo našega centra se z nezmanjšanim elanom nadaljuje. Zato lepo prosim vse zavedne Slovence, da nam pošiljate gradivo o slovenskih uspehih kjerkoli po svetu. Po svojih najboljših močeh bomo nadaljevali z zbiranjem in s publikacijami o slovenskih dosežkih in o naši kulturni dediščini. Oglasite se nam - gre za ugled in lepšo podobo in bogatejšo zgodovino slovenskega naroda!"

KF

EN DAN ŽIVLJENJA

Bilo je čudovito vreme in razpoloženje polno pričakovanj, ko smo se nekega majskega dne vkrkali na avtobus. Ko se je vkrcal še zadnji izletnik, se je avtobus že tresel v prvi prestavi. Pa smo veselo zapustili dom upokoencev na Polzeli.

Kar hitro smo se pri Letušu ločili od Savinjske doline, mimo Rečice, Šmartnega in Gorenja smo zavili na "Šaleško magistralo". Na velenjskem letališču v Lajšah se ustavimo, da si malo pretegnemo sklepe in razgibamo noge. Seveda je zanimiv tudi vzlet letal. Janez naredi nekaj posnetkov, nato pa spet z barko na kolesih naprej po čudoviti vzpenjači se cesti proti Zavodnjam. Razgled na prekrasne zelene gozdove se čedalje bolj širi, zvmemo tudi za celoten načrt izleta.

Nekaj pred deseto se ustavimo. S pomočjo naših pozornih spremljevalcev kar hitro zapustimo avtobus. Pa se je tistih nekaj metrov ozke ceste proti cilju postavilo pokonci. Za bolne noge kljub pomoči bergel kar hud zalogaj. Kar oddahnili smo si, ko smo se znašli na ravnici. Prvi cilj je dosežen. Pred nami je Kacčnikova domačija, edinstven spomenik 400 let stare arhitekture evropskega značaja. Hiša-dimnica, ki je pod eno streho nudila bivališče človeku in živalim, pa je zgrajena brez koščka kovine. Vse diši po dimu.

Zdaj je bil tudi čas za prvi požirek. Različni sadni sokovi pa tudi ZLATOROG v pločevinkah se je znašel vmes. Zbirka muzejskih predmetov mora biti za mlade res zanimiva, mi pa smo obujali spomine, saj nam je večina tega starega orodja znana. Razpostavljeno pa tako, da se oziraš, kdaj bo prišel gospodar in nagnal radovedneže. Pa smo izvedeli, da so pri tej hiši radi imeli obiske, saj je več rodov bilo tudi zeliščarjev, ki so uspešno zdravili ljudi in živino.

Mukotrpa je bila pot nazaj do avtobusa. Najbolj prizadeti smo se znašli v avtomobilu ali na invalidskem vozičku. Okrepčani in razgibani smo se zadovoljno spravili v avtobus. Naprej proti končnemu cilju - SLEMENU.

Ravnica pri planinskem domu nas je prijazno sprejela. Zdaj se je izkazala modrost tistih, ki so vzeli s seboj jopice. Na tisočih metrih nadmorske višine je vetrček kar preveč hladil razgreto kožo. In zdaj se je začel obred dneva. Avtobus je odprl svoj trebuh. Prijazni in spretni spremljevalci so začeli s strežbo. Tako dobro mehko pečene svinjske pečenke še nisem jedel. Bilo pa bi zaželjeno, da bi mesar vedno dobavljal tako kvalitetno meso, saj nas ima večina tudi zobovje slabo. Tudi žeje ni bilo treba trpeti, takle avtobus je lahko vinska klet. Ker veter ni nehal, nas je Marinka povabila na kavo v dom. Tu pa je godec Ivan raztegnil svoj meh in nas stresel s polkami in valčki, pa še bolj s kakim zabavljivim in zajedljivim besedilom. Razpoloženje je bilo čudovito!

Bilo je fletno, bi rekla moja sosedja Plesnikova Gela, če bi šla zraven. Pa so bili fletni vsi spremljevalci z gospo direktorico na čelu. Pomagali so na vsakem koraku, kjer si se pred majhno, a zate nepremagljivo oviro ustavil. Že je bila tukaj krepka roka, ki ti je nudila varno stopinjo. Ne smemo pozabiti Mirana Ramšaka, ki se je res požrtvovalno razdajal s svojimi krepkimi mišicami. Prav prijateljsko. Tudi Jože Kodrun je priskočil na pomoč, če je bilo treba. Nobenemu se ni nič zgodilo ne v dimnici ne v domu kljub izredno nerodnim stopnicam. Začetnik Primož je uspešno prestal svoj "ognjeni krst" in pokazal pripravljenost živeti med nami. Tudi naša prijazna prijateljica Kristina ni manjkala med nami in z vajenim očesom ugotovila, komu je treba pomagati, preden si prosil za pomoč.

Za konec: organizatorjem in spremljevalcem se v imenu vseh oskrbovancev Doma na Polzeli zahvaljujem za čudovito doživetje v čudovitem vremenu. Danes je pust in čemeran dan.

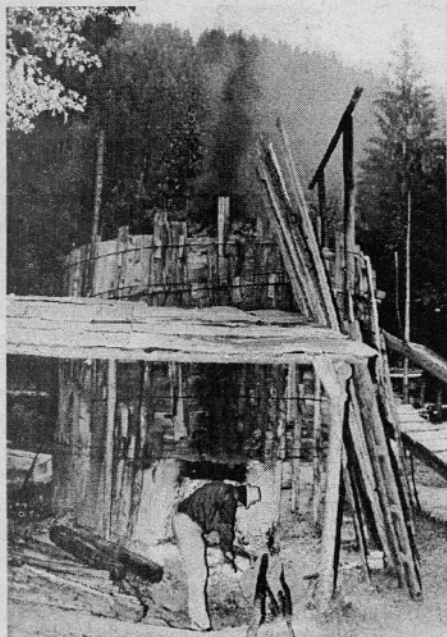
Ivan Vodušek

Iz pozabe v narodopisje

Kot poslednji Mohikanec, se mi je utrnila misel ob zatonu poletnega dne, ko mi je podal roko Jože Atelšek, resnično zadnji, ki še obvlada staro obrt kuhanja apna. Med Ljubnim in Lučami stoji njegova čudežna apnenca, ob bistri Savinji, tam kjer so njegovi predniki začeli, danes samo še po njegovi zaslugi živečo stapljanje naravnih elementov v človeku koristno odvisnost.

Njegove utrujene oči so žarele v iskrivosti početja nekaj, kar je samo po sebi umevno. Kri dedov se pretaka po njegovih žilah, njihove besede so položene v njegova usta, iz katerih poslušam spoštljivo pripoved o mučnem delu, ki postaja za radovedne turiste folklor, za poznavalce pa nadvse pomembno ohranjanje dela življenja in boja za obstanek ljudi ob Savinji. Že njegov stari oče, ki je dočakal sto let in sedem mesecev, je imel v Lučah dve apnenici. To, v kateri kuha apno, je pred vojno zgradil oče za lastne potrebe. Tudi sam je, mi počasi in preudarno pripoveduje Jože, vsa leta sodeloval pri delu starega očeta in očeta. Prvo apnenico je povsem samostojno naredil leta 1988 in, kot kaže, tudi njegov enajstletni sin Primož ostaja zvest koreninam, iz katerih je zrastle drevo klenih mož.

Kuhanje apna je težavno delo, opravilo za prave možakarje, kot se reče. Najprej je potrebno napraviti skupaj apnenčast kamen, katerega je potrebno zložiti v obok, seveda brez vseh pripomočkov. Delo, ki ga obvladajo le večje roke. Na obok se lepo eden do drugega polaga kamen. Pri tem se ne sme pozabiti na kanale, po katerih kroži zrak, brez katerega bi bil ves trud zaman. Še to pove Jože, da se po vrhu kamenja naloži smrečje in na vse skupaj zemlja, v katero je potrebno narediti deset lukenj za prej omenjeno cirkulacijo zraka. Pod kamnitim obokom mora goreti ogenj dan in noč in sicer štiri dni. Pri tem porabi približno 60 m lesa. Po štirih dneh je potrebno zamašiti vse luknje vključno z kuriščem, nakar se v apnenici apno še dva dni samo kuha. S tem pa postopek še ni končan, saj se mora apno ob odpreti apnenici vsaj še štiri dni hladiti. Tako pripravljeno apno je potrebno še gasiti v zato pripravljene jami. Ob tem Jože Atelšek poudari, da ljudje mešajo kuhanje in gašenje apna. Še to pove, da je njegovo delo sad ljubega veselja saj pri tem zaslužka ni. Pred vojno je bilo v dolini preko sto apnenc in za vse je bilo dela dovolj. Sedaj je "pri življenju" samo še ena in to po zaslugi tradiciji predanega Jožeta Atelška, pa še za to je, kot pove kar malo otožno, bolj malo zanimanja. Pa je škoda, ker na ta način umira del prvobitnosti doline in njenih ljudi. Nekaj pa je gotovo. Iz Atelškove apnenice se bo še kadilo, zakaj poslednji Mohikanec ima ob sebi sina, ki bo nadaljeval za večino že pozabljeno delo.

Jože Atelšek ob svoji apnenici - kot iz nekega drugega časa

Tekst: Edi Mavrič

Foto: Sašo Bernardi

Mirku Lebarju je uspelo

Brez nog na Mont Blancu

Gotovo se še spomnite, da smo konec letošnjega januarja pisali o stooctotnem invalidu Mirku Lebarju iz Ložnice pri Žalcu, ki se namerava podati na najvišji vrh Evrope - 4.807 metrov visoki Mont Blanc. Pred dnevi je v Slovenijo prišla razveseljiva vest - Mirku Lebarju je uspelo!

Osemtridesetletnega invalida so na to zahtevno pot pospremili savinjski alpinisti pod vodstvom načelnika Zgornjesavinjskega alpinističnega kluba Mirana Cesarja: Andrej Grudnik, Jože Zupanc, Borivoj Pečnik, Anton Pavlič, Cene Roban, Stanko Kampet in Gorazd Močnik. "Ko smo prišli na vrh, nisem občutil prvi hip nič posebnega. Toliko moči sem ohranil, da bi lahko nadaljeval še tisoč metrov višje. Toda hip za tem me je zagnilo spoznanje: saj si vendarle dosegel cilj, tam si, kamor si celo leto želel priti in o čemer si sanjal. Držal sem obljubo in naredil na vrhu stojo na rokah," je strnil svoje občutke ob osvojitvi Mont Blanca Mirko Lebar. In ne bi bil to on, če ne bi že v naslednjem trenutku razmišljal o novih podvigih. Govora je o Južni Ameriki, a o tem morda kdaj drugič. Tokrat se lahko le še pridružimo čestitki, ki jo je Mirku in našim alpinistom podelil predsednik gorskih vodnikov Chamonixa, izročil pa Lucien Balmat, sicer daljni potomec moža, ki je pred 200 leti prvi stopil na Mont Blanc.

KF

MLADI

Počitniški izlet na Triglav

Prve tri dni v avgustu smo mladi moziški prijatelji gora pod vodstvom g. kaplana Iva Suhoveršnika izkoristili za Obisk Triglava.

Vseh skupaj nas je bilo štiriintrideset. Devetnajst pa nas je to pot tokrat prehodilo prvič. Pred odhodom nam je srečno in varno pot zaželel g. Martin Aubrecht. Po uvodnih besedah nas je z avtobusom do Vrat odpeljal g. Franc Marolt. Od Vrat dalje proti Kredarici smo nadaljevali peš. Smer našega pohoda je bila Tomiškova pot.

Prvi dan smo prišli do Kredarice, kjer smo prespali. Drugo jutro smo se podali na vrh Triglava, odkoder smo lahko opazovali prelep sončni vzhod. Seveda na vrhu ni manjkalo čisto pravega planinskega krsta za tiste, ki smo bili na vrhu prvič. Po krstu smo se odpravili do kočice pri sedmerih jezerih, kjer je bilo naše drugo prenočišče.

Zadnji dan pa smo se čez Komarčo podali še v Bohinj. Tam smo se najprej okrepčali, nato pa si privoščili še kopanje v Bohinjskem jezeru. V poznih popoldanskih urah smo se polni lepih spominov in z obljubo, da se še vrnemo in obiščemo Triglav, vrnili domov. Tako je kar prehitro minil naš počitniški izlet na Triglav.

Blanka Pungartnik

**REPUBLIKA SLOVENIJA
SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE
IZVRŠNI SVET**

Izvršni svet na osnovi sklepa 10. redne seje z dne 14.7.1994

**razpisuje
delovno mesto**

DIREKTORJA Javnega podjetja KOMUNALA, d.o.o., Mozirje

Kandidat mora poleg splošnih pogojev, ki jih določa zakon, izpolnjevati tudi naslednje:

- imeti mora visoko strokovno izobrazbo in
- najmanj 5 let delovnih izkušenj na zahtevnejših delovnih mestih.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo do vključno 17.9.1994 na naslov:

IZVRŠNI SVET SO MOZIRJE, 63330 MOZIRJE, Savinjska 7 - z oznako "ZA RAZPIS".

Izbrani kandidat bo imenovan za štiriletni mandat.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 10 dneh po odločitvi.

MLADI DOPISNIKI

ŠOLA - MOJ DRUGI DOM

Stavba z velikimi okni, visokimi, težkimi, včasih preozkimi, vhodnimi vrati, z dolgimi, mračnimi hodniki in širokimi stopnicami, po katerih se preriva množica kričečih otrok. To je šola. Bolj strokovno povedano je to ustanova za izobraževanje in vzgajanje. Pa vendar ni le zgolj objekt, ampak v njej obstaja tudi življenje, ki ji daje svoj smisel: to življenje so učenci in učitelji.

Tudi jaz sem prehitro prerasla brezskrbna otroška leta in odprla so se mi šolska vrata. Bila sem še majhna deklica z bujno domišljijo in polno glavo radovednih vprašanj, ki sem jih sčasoma razrešila s pomočjo staršev in učiteljev. Šola se mi je predvsem na začetku zdela nekaj čudovitega in rada sem zahajala vanjo, predvsem zato, ker sem v njej spoznala mnogo novih prijateljev in prijateljic. Sčasoma pa mi je postala vsakdanja stvar. Včasih težavna in dolgočasna, marsikdaj pa tudi zelo zanimiva in zabavna. V šoli sem preživela poleg žalostnih tudi mnogo lepih, nepozabnih trenutkov. Seveda ne morem pozabiti izletov in počitnic, ki sem jih vsakokrat bolj željno pričakovala in se jih vedno bolj veselila. Tako so minevala leta. Postala sem starejša, razumnejša, šola pa iz leta v leto zahtevnejša. Začela sem se zavedati, da si bom tu pridobila znanje, ki mi bo potrebno za vse življenje. Šola je tako postala moj drugi dom, moje delo pa učenje. Z njim sem si začela postavljati svoje življenjske temelje. Tako sem se, ne da bi se zavedala, znašla pred koncem osmega razreda. Pred mano stoji vse polno težkih odločitev, ki bodo vplivale na mojo prihodnost. Sprašujem se, kaj bo takrat, ko se bom znašla v življenju sama, ko se bom morala sama postaviti na lastne noge. Zato se resnično zavedam, kakšno pomoč in oporo nam daje šola, saj nas vodi in nam stoji ob strani, ter nam pomaga pri odločitvah o nadaljnjem šolanju.

Obljubila sem si, da bom zavihala rokave in naredila vse, da mi bo uspelo razrešiti zanke in pasti, ki me čakajo v nadaljnjem šolanju. Kar s težkim srcem se poslavljam od osnovne šole, saj sem se tu počutila varno in srečno. Poznam vse njene vrline, prednosti in seveda tudi napake. Težko se poslavljam tudi od sošolcev, saj smo vendarle bili skupaj osem let, težko pa bo tudi slovo od mojih srečnih otroških dni ...

Mateja Oblak
Lepa njiva 17

Gornjegrajski lokostrelci na SP

Na nedavnem svetovnem prvenstvu v lokostrelstvu so v francoskem mestu Vertus zastopali barve slovenske države tudi trije reprezentanti iz LK Gornji Grad. V močni konkurenci reprezentanc iz 39 držav je Simona Fale v ženskem olimpijskem slogu z 465 krogi končala tekmovalje na 29. mestu. Njena moška kolega Žare Krajnc in Franc Veršnik sta v slogu goli lok moški zasedla 22. oziroma 25. mesto. Krajncu je za 22. mesto zadostovalo 566 krogov, Veršnik pa je končal tekmovalje s 555 krogi. Poleg občinske Športne zveze so naše reprezentante gmotno podprli obrtniki Janez Štiglic, Ivan Mikek in Vojko Slapnik.

Gostitelj naslednjega svetovnega prvenstva čez dve leti bo naša Kranjska Gora. Gornjegrajski člani državne reprezentance upajo na domačem terenu na boljše rezultate, seveda pa bo potrebno predhodno ponovno doseči normo in potrditi svoje mesto v izbrani slovenski vrsti.

Sicer pa je pred lokostrelci iz Gornjega Gradu nova odgovorna naloga. 3. in 4. septembra so organizatorji državnega prvenstva za mladinske kategorije. Tekma se bo odvijala na novi, težavnostno podobni progi kot na svetovnem prvenstvu v Franciji.

Edi Mavrič

Tenisači so se pomerili

Na igrišču Tonija Melavca v Ljubiji so se pred nedavnim pomenili amaterski igralci tenisa iz Savinjske in Šaleške doline. Zmagovalec turnirja, ki je trajal tri dni, je postal Mitja Božič, ki je v razburljivem finalu premagal Zvoneta Hribernika.

Tekst: KF, foto: V. Lamut

Maratonski pohod Celje - Logarska dolina

Sekcija pohodnikov Planinskega društva Celje letos že desetič zapovrstjo organizira maratonski pohod iz Celja v Logarsko dolino. Le-ta bo v soboto, 3. septembra.

Pohod, ki so ga 7. septembra 1985 prvič opravili štirje prijatelji iz Celja, je z leti prerasel v množično dobro organizirano prireditev. Proga je vidno označena, organizirana je redarska služba, poskrbljeno je za prvo pomoč in zdravniško oskrbo. Ob progi je 10 okrepčevalnih postaj, dve kontrolni postaji in več mobilnih kontrol. Na pohodu lahko sodelujejo udeleženci obeh spolov starosti od 15 let dalje ter militarci - ekipe,

oblečene v uniforme organizacij, katere predstavljajo, s skupnim startom in skupnim ciljem. Ostali udeleženci so oblečeni poljubno v svoja oblačila, vendar nosijo na vidnem mestu startno številko. Upoštevati morajo navodila organizatorja in prometne predpise. Organizator pohoda pripelje prtljago udeležencev do cilja in poskrbi za prevoz udeležencev nazaj v Celje.

Start 75 kilometrov dolgega pohoda bo kot običajno ob 01.00 uri na Prešemovi ulici pri Muzeju novejšje zgodovine v Celju. Novost letošnjega pohoda pa je, da bodo starti tudi ob 8. uri v Mozirju v Savinjskem gaju (40 km), tam bo predvidoma tudi start za vse militarce, ob 9. uri na Ljubnem (25 km) in ob 10. uri v Lučah (15 km). Za vse, ki bodo startali v Celju, bo možen odstop na 35 km v Mozirju in na 60 km v Lučah.

Zanimanje za slovenski maratonski pohod je iz leta v leto večje, zato tudi letos pričakujejo veliko število udeležencev. Prijavitelj se je mogoče na dan starta 2.9.1994 med 10. in 23. uro v prostorih KS Center, Celje, Gledališka 2, po 23. uri pa na startu. Startnina znaša 1.600 SIT. Startne številke prejmejo udeleženci ob prijavi. Vse dodatne informacije so na voljo pri ZŠAM Celje, Slomškov trg 1, tel. 441-621 ali 265-709.

MF

PISMA BRALCEV

OBVESTILO BRALCEM

Z začetkom veljave novega zakona o javnih glasilih (23. aprila 1994) uredništva ne zavezujejo več določila starega zakona o javnem obveščanju iz leta 1986. To pomeni, da si uredništvo posej pridržuje vso pravico do njihove objave ali neobjave, do krajsanja, povzemanja ali delnega objavjanja, v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskiimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa novi zakon v tretjem poglavju. Zaradi želje uredništva, da čim večjemu številu bralcev omogoči povedati svoje mnenje, in zaradi prostorske omejenosti, opozarjamo, da bomo dosledno spoštovali omejitev na največ 30 tipkanih vrstic v rubriki "Pisma bralcev" in največ 60 tipkanih vrstic v rubriki "Prejeli smo", daljše prispevke pa bomo bodisi zavrnili bodisi skrajšali po lastni presoji. Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom (tudi v primeru institucij, strank, društev, organizacij ipd.), po možnosti tudi telefonsko številko, s katero je mogoče preveriti avtentičnost avtorja, in originalno podpisani.

Spoštovani!

Prispevka "Nekemu dogodku ob rob" in "Pozabljeno furmanstvo" (Savinjske novice št. 13/1.7.1994) sta me spodbudila, da Vam pišem.

Tudi v Spodnji Savinjski dolini imamo zelo prizadevne učence osnovnih šol, ki pridno raziskujejo in sestavljajo raziskovalne naloge, zbirajo različne, predvsem etnografski material itd. Tudi v Spodnji Savinjski dolini ugotavljamo, da to delo vse premalo cenimo. Med letošnjimi nalogami je bila naloga Osnovne šole Polzela: "Razvoj turizma v našem kraju". V tej nalogi so med drugim predstavili Orešnikovo gostilno, samostan Novi Klošter in Goro Oljko, kot planinsko postojanko in romarsko cerkev.

Zanimiva je izbira Orešnikove gostilne. Gostilno Orešnik so izbrali kot furmansko in flosarsko gostilno. K njej jih je napotila knjiga Aleksandra Videčnika "Furmani ob Savinji in Dret". Avtor piše, da so tu bili "doma" rečiški in varpoljski furmani. Učenci so v arhivu šole izbrskali intervju z Orešnikovo mamo Marijo iz leta 1986, ki je med drugim obujala spomin na avtobusno postajo. Gostilničarka je pripovedovala, da je na relaciji Celje - Polzela - Braslovča - Mozirje pripeljal prvi avtobus Mercedes leta 1925. Od l. 1933 je v gostilni gospodarila Marija Orešnik. Spominja se flosarjev in po drugi svetovni vojni furmanov, ki so vozili les v lesno trgovino Šempeter. Še veliko so odkrili učenci.

Počasi se odkriva naša zgodovina, Vi imate g. Videčnika, mi imamo, verjetno tudi Vi, pridne učence in rezultati so tu. G. Videčnik nam je pred leti odkril furmane in še marsikaj.

Franc Ježovnik
Griže

Ali bo Rečica samostojna občina?

Ta sestavek je nadaljevanje članka objavljenega v Savinjskih novicah dne 29.7.1994.

Iz opisane dileme se da videti možnost, da je za Rečico (krajevna skupnost z okolico) možen "popravni izpit". Če Rečica ne izglasuje priključitve k Mozirju niti k Nazarjam, potem mora dobiti še enkrat možnost odločanja o samostojni občini. V celoti pa se bo treba bolj potruditi pri oblikovanju skupnih izhodišč, kaj občina Rečica z lokalno samoupravo pridobi in kaj so njene naloge. Padec na referendumskem izpitu pa naj služi kot resno opozorilo, da se nekaterih stvari le ne more prepustiti naključju.

Prebivalci krajevne skupnosti Rečica in okoliških vasi se bodo spomnili, da je bila pod vprašanjem pošta in obstojele te. Čeprav težeje pogajanja o popolni osnovni šoli, ki je bila Rečičanom odvzeta brez argumentirane obrazložitve, še vedno ni rečeno, da bo do izgradnje nove šole tudi prišlo.

Ali bo Rečica z obsegom sedanje fare v prihodnosti rezervirana le za pokopališko - pogrebno dejavnost? Če Rečica ne bo občina, kdo bo v tem primeru upravljal s trškimi - občinskimi gozdovi, gmajno, poslopji, javnimi objekti...? Kdo bo pobiral in razporejal davke, gradil in obnavljal lokalne ceste, vodovod, kanalizacijo, javno razsvetljavo...? Kdo bo dajal lovcem v najem prelepa rečiška lovišča? Kdo bo skrbel za kulturni utrip kraja, turistično dejavnost, pevski zbor, godbo, knjižnico, gasilsko društvo...? Po novem bodo krajevne skupnosti v sedanji funkciji prenehale po uveljavitvi lokalne samouprave.

Po dosedanjih izkušnjah vemo, da je vsaka občina, velika ali majhna, poskrbela za sebe in šele pozneje za provinco. Nespametno je, da bi se prebivalci Rečice z okolico prostovoljno odrekli vsem lokalnim interesom in prepustili upravljanje gospodom iz Nazarji ali Mozirja.

Marko Jeraj
Rečica ob Savinji 47

V noči na 8.8.94 je neznanec vlomil v telefonsko centralo podjetja Kovinarstvo Ljubno ob Savinji. Odnesel je manjšo vsoto gotovine in povzročil tudi nekaj materialne škode, skupno za okrog 30.000,00 SIT.

9.8.94 je bil s kazensko ovadbo priveden k preiskovalnemu sodniku Milan H. (36) iz Nazarji, ki je osumljen več kaznivih dejanj goljufije. Preiskovalni sodnik je zanj odredil pripor, saj naj bi po do zdaj znanih podatkih osumljenec storil preko 20 kaznivih dejanj. Ukvarjal se je s servisiranjem in montažo rolet, žaluzij in vertikalnih zaves, od naročnikov prejemal predplačila, dela pa ni opravil. Če bi bil z njegove strani še kdo oškodovan, naj to sporoči na policijsko postajo.

10.8.94 je bila v popoldanskem času v Homec Brdu storjena tatvina kolesa z motorjem, 21.8.94 pa v jutranjih urah pred stanovanjskim blokom v Nazarjah tatvina športnega kolesa. Policisti opozarjajo lastnike koles in koles z motorjem, naj vozila zaklepajo.

14.8.94 je prišlo okrog 15. ure v stanovanju v Gornjem Gradu do spora med Ano R. (42), ki v tem stanovanju stanuje, in Valentinom Ž. (47) iz Radegunde, ki je pred časom z njo živel v izvenzakonski skupnosti. Med prepirom ja Ana s kuhinjsko posodo Valentina lahko telesno poškodovala, zato so ga z rešilnim avtomobilom odpeljali v bolnišnico.

15.8.94 je ob 16.55 uri Tanja K. (23) iz Mislinjske Dobrave vozila osebni avto iz Radmirja proti Mozirju. Izven naselja Prihova je hotela prehiteti avtobus, ki je vozil pred njo, v tem trenutku pa ji je z osebnim avtomobilom nasproti pripeljal Franc S. (27) iz Ljubije. Da bi preprečil trčenje, je zapeljal v desno, nakar je vozilo zaneslo v levo preko vozišča na travnik, kjer se je prevrnilo. Pri tem je sopotnik v vozilu Peter M. (20) iz Ljubije dobil lahke telesne poškodbe.

21.8.94 je ob 21.30 uri Primož K. (27) iz Bočne vozil osebni avto s Spodnjega Pobrežja proti Spodnji Rečici. Izven naselja Trnovec je z neprilagojeno hitrostjo pripeljal v pregledni levi ovinek, zaradi česar je zapeljal desno z vozišča in trčil v večji betonski kanal. Pri trčenju sta se voznik in njegov sopotnik Anton L. (41) iz Bočne hudo telesno poškodovala.

In še dva opozorila!

Približuje se l. šolski dan, ko bodo nekateri otroci prvič na cesti kot samostojni udeleženci v prometu, zato velja opozoriti voznike na večjo previdnost. Tudi policija bo v teh dneh bolj intenzivno kontrolirala promet.

V času cvetlične razstave v Savinjskem gaju bo v Mozirju zaradi pričakovanega večjega števila obiskovalcev v soboto in nedeljo promet predvidoma urejen enosmerno iz smeri Soteske skozi trg in v obratni smeri po obvoznici.

Predstavljamo vam:

Trgovino PEGA

8. avgusta letos je odprla svoja vrata trgovina PEGA, ki domuje Na trgu 2 v Mozirju. Če vam to kaj pomaga, povejmo, da je sosedu butika Faraon in trgovine Avto-plus.

Lastnica trgovine Gabrijela Petek je prodajni program trgovine oblikovala na podlagi ugotovitve, česa v Mozirju manjka. Pa poglejmo, kaj ponuja PEGA! Trenutno je najbolj zanimiva ponudba šolskih potrebščin: od zvezkov, barvic in drugih pisal, peresnic, do šolskih torb in nahrbtnikov. Tudi lepila za šolarje najdete v Pegi, delovne zvezke pa dobavijo po naročilu.

Svoj del ponudbe tvori pisarniški material. Različni obrazci, registratorji, faks papir in računalniški papir, vse to in še kaj vas čaka v trgovini PEGA. V njej sprejemajo tudi naročila za štampiljke, klišeje, tisk na pisala in ves ostali tisk.

In zdaj k programu za najmlajše. Mamice bodo v trgovini PEGA našle vozičke, stajice, nahrbtnike, previjalne mize, komplet program NUK in PUPI. Za dojenčke torej ni več skrbi! Zanje in tudi za nekoliko starejše otroke pa imajo še plišaste igračke, igračke iz programa LEGO ter druge manjše igrače. V kratkem bo v trgovini PEGA mogoče kupiti tudi instrumente YAMAHA.

Res, izbira je bogata. Ampak to še ni vse! Če ste si za sorodnika ali prijatelja zaželeli bolj specifično darilo, nič zato. V trgovini PEGA ga bodo radi naročili za vas. Pričakujejo vas vsak dan od 8.00 do 19.00, ob sobotah od 8.00 do 12.00. Nudijo možnost plačila na več obrokov ali na več čekov. Obiščite trgovino PEGA in se prepričajte!

EP

SAVINJSKA trgovska družba d.o.o. Žalec

PRODAJALNA GAJ MOZIRJE

SUPER KREDITI SUPER KREDITI SUPER KREDITI SUPER

KREDITI NA 12 ALI 24 OBROKOV S SAMO 8% REALNO OBRESTNO MERO

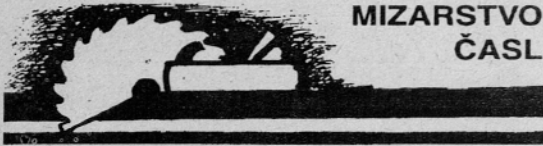
ali

KREDITI NA 12 OBROKOV S FIKSNO OBRESTNO MERO

SUPER KREDITI SUPER KREDITI SUPER KREDITI SUPER

Na te pogoje vam nudimo vso blago iz naše ponudbe, razen živill!

Preden se odločite za nakup, vas vabimo, da se o ponudbi prepričate tudi pri nas!

MIZARSTVO
ČASL

Za vaš dom vam nudimo:
- vñhodna
- garažna in
- kletna vrata

Vrata izdelujemo iz smrekovega lesa, na polnila ali letvična. Vgrajeno imajo termo - ornament steklo in kovinsko mrežo. Po želji jih opremimo z dodatno varnostno ključavnico.

Standardne dimenzije so vedno na zalogi.

Cene so ugodne!
Za nakup se priporočamo!

Rajko Časl s.p., Prihova 46, Nazarje
tel/fax: 063 831-062.

TRGOVINA - EN KRAJCAR

Tel: 841-512

Mlekovit 25 kg	4.650,00
	brez P.D. s P.D.
Koruza	25,55 26,90
Ječmen	18,90 19,90
Kava 100 g (omejena količina)	136,00
Pampers plenice	1.599,00
Toaletni papir 10/1	149,00
Persil	849,00
Ariel	999,00
Adria 3 kg	299,00
Paprika za vlaganje	89,00
Zložljivi dežniki	750,00
Prti za mizo PVC 1m	668,00

Še vedno na zalogi šolske potrebščine.
Pripeljemo tudi na vaš dom! Se priporočamo!

Želite imeti prihranke ?

Vsakdo želi nekaj prihraniti.
Zase.
Za prihodnost.

Najlaže je sproti, vsak mesec nekaj malega.
4.000 tolarjev, lahko pa tudi več.

Vače prihranke bomo oplemenitili

* z običajnimi in premijskimi obrestmi.

* Revalorizirali jih bomo sproti in jih tako obvarovali pred inflacijo.

Postopno in ne da bi se posebej odpovedovali, boste prišli do lepih prihrankov.

Če tolarke prihranke že imate, sta Vam na voljo

dve privlačni možnosti varčevanja:

* depozit s premijo in depozit z devizno klavzulo.

Premislite, prespite in se oglasite - v LB SB Velenje!

Novi načini varčevanja. Vredno preudarka.

OGLASI

POGREBNA SLUŽBA MORANA d.o.o.

STEBLOVNIK IVAN

Parížlje 11/c, 63 314 BRASLOVČE
Tel. & fax: 063 721 667, 063 721 043

* pogrebna služba
* cvetličarna

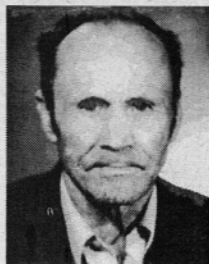
* izdelava vencev in ostalih
aranžmajev ter dostava na dom

* ureditev dokumentov

* ODŠTEJEMO POGREBNINO V VIŠINI
76.500 SIT

POSLUJEMO 24 UR NA DAN

ZAHVALA

ZAHVALA
Ob smrti
**JOŽETA
TERČAKA
ŠTRUCLOVEGA
JOŽETA**
iz Prihove

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje, sveče in za sv. maše. Posebna hvala bolnišnicama Topolšica in Celje za lajšanje bolečin.

Žalujoci: žena Nežka in hčerka Jožica z družino

V SPOMIN

Mojemu srčno dobremu soprogu in prijatelju

JOŽETU LEGATU

15.8.1993 - 15.8.1994

Dom je prazen a v srcu je bolečina -
zelo te pogrešam.

Sonja

ZAHVALA

ZAHVALA

V 56. letu starosti je za vedno odšla
od nas naša dobra mama in babika

**ŠTEFKA
ZAMERNIK**

iz Luč ob Savinji

Ob prerani izgubi naše mame se zahvaljujem vsem sosedom, znancem in prijateljem ter vsem, ki ste nam priskočili na pomoč ob njeni hudi bolezn. Zahvaljujem se dr. Antonu Žunterju, sestri Mariji in Veri za vso zdravniško pomoč. Najlepše se zahvaljujem tudi vsem, ki ste darovali cvetje, sveče in sv. maše in jo v tako velikem številu pospremili k večnemu počitku. Hvala govorniku Avgustu Brezniku, pevcem in gospodu dekanu za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci sin Janez in vsi njeni

*Srce tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš.
Nam pa žalost srce trga,
solza lije iz oči.
Dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.*

ZAHVALA

ob izgubi dragega moža, ata in
starega ata

**JANEZA
DEŠMANA**

iz Raduhe 24, Luče

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem, gospodu župniku, dr. Žunterju, dr. Blažičevi, medicinskima sestrama Mariji in Veri in vsem, ki ste nam v težkih dneh pomagali in se v tako velikem številu udeležili pogreba, darovali cvetje, sveče in svete maše ter nam izrekli sožalje.

Žalujoci: žena Micka, sin Jože in hčerka Greta z družino.

POGREBNE STORITVE 24 UR NA DAN

IVAN ROPOTAR

Nudimo vam:

- kompletne pogrebne storitve
- prevoze doma in v tujini
- urejanje grobov
- urejanje cvetličarskih storitev
- povračilo stroškov za celoten pogreb v znesku 76.500 SIT
- možnost obročnega odplačevanja
- prvi prevoz do 70 km zastoj
- dobava spomenikov

Šempeter v Savinjski dolini 112/a,
tel. 063/701-433

**TRGOVINA TADI
VAM NUDI:**

Tajnshek Diana
Gornji Grad, Tlaka 32
Tel. 843-633

- rezervne dele Zastava, Golf, Lada, R-4,
- motorne žage Husqvarna,
- olja za osebna vozila, kmet. mehanizacijo, mot. žage,
- dodatni asortiman

ZELO UGODNE CENE AKUMULATORJEV TOPLA!

Pri nakupu nad 6000 SIT možnost plačila na dva čeka.

Pri gotovinskem plačilu nad 5000 SIT 5% popusta,
nad 10000 SIT 10% popusta.

Del. čas: 8.00 - 15.00, sobota 8.00 - 12.00

ANUBIS

POGREBNE STORITVE

Ob boleči izgubi bližnjega nudimo po konkurenčnih cenah:

- prevoz z avtofurgonom (vključno na upepelitev)
- dekoracije sobe, postavitev odra na domu
- izkop grobnih jam
- postavitve žarnih niš
- ureditev kompletne dokumentacije
- odštejemo pogrebno v višini 76.500 SIT

Štiglic Jožica
Radmirje 10,
63333 Ljubno ob Savinji
Tel. 063/841-029

AVTOKOZMETIKA
TOMAŽ

- * pranje avtomobila
- * notranje čiščenje
- * voskanje
- * poliranje
- * avto design (lepljenje okrasnih trakov)
- * popravila drobnih poškodb

MOZIRJE, Savinjska cesta 24

Cvetke in koprive

*** Na slavnostni seji GD Pobrežje se je poleg ostalih govornikov oglasil tudi aktualni predsednik zbora KS občinske skupščine. V rahlo nerazumljivem kontekstu se je v imenu zbora KS in predsednikov društev (domnevamo, da gasilskih) zahvalil prisotnim za gradbeno dovoljenje za na drugi svet. Po očitno radoživem razpoloženju, ki je sledilo slavnostnemu delu, gospod ni pretirano razmišljal o slovesu in omenjeni ločitvi. (POTREBNO BO PRIDOBITI LOKACIJSKO DOVOLJENJE)

*** Zaman smo upali in pričakovali, da bo na novem praporu pobrežkih gasilcev poleg vseh ostalih bolj ali manj pomembnih botrov zaplapolal tudi častni trak OZG Mozirje. Na vse hudo vajeni gasilski jubilanti so v organizacijski mrzlici očitno pozabili na svojega krušnega očeta in skrbnika. Še sreča, da prvi mož OZG ni zamerljiv in malenkosten mož, tako da bo volk sit in koza cela z rahlo časovno zamudo. Upajmo samo, da ni bilo omenjeno dejanje prvi korak od mozirske še celovite k rečiški neizglasovani občini. (VSAJ NA TRAK BI KAZALO POČAKATI)

*** Iz poročila komisije društva za varstvo devic in povzdig devištva (sestavljena je iz predstavnice agencije Larisa) je neizpodbitno evidentno, da je "ta glavni" urednik pred vami ležečega časopisa in v prostem času zaprisežen gasilec kršil moralno še dopustne norme. In to na gasilski veselici. Kot olajševalno okoliščino mu štejejo dejstvo, da je na plesno rokoborskem tekmovanju premagal nikogar drugega kot samega prvaka občinske SLS in s tem nehote dokazal, da se politika ne sme vmešavati v medijsko suverenost. V kolikor bi ocenjevali slačenje od pasu navzdol, bi po mnenju komisije urednik ostal brez prvega mesta in bi s tem bil opran moralne nezgode. (UREDNIŠTVO CVETK IN KOPRIV PA V JOK)

*** Na razgovoru o dopolnilnih dejavnostih na kmetijah, kjer je bilo govora predvsem o sirarstvu, smo zaman iskali človeka, ki se s tem v naši dolini že ukvarja, resda ne kot kmet. Kot je bilo slišati, predeluje škofjeloško mleko in izdeluje Bo(ži)čki sir. Ker je sir med potrošniki menda kar cenjen, se lahko vprašamo dvoje: prvič, zakaj proizvajalca niso povabili, da bi tudi on povedal svoje izkušnje, in drugič, zakaj res nihče ne zmore korajže in naredi sir iz mleka krave, ki ima stalno prebivališče na območju občine Mozirje? (MONOPOLISTI NE OBSTAJAJO - ŽIVELE LJUBLJANSKE MLEKARNE!)

*** Na kinološki prireditvi v Varpoljah se je obiskovalcem znova v vsem blišču predstavil ansambel, ki sam zase trdi, da je zabaven, nosi pa naziv Die lustigen Oberkreiner, po domače Slovenskih pet. Ko je povezovalc kinološkega programa predstavljal posamezne pasme psov, so se muzikanti omenjenega "banda" na vse pretege ogrevali na svojih instrumentih. Tako so poslušalci o psih izvedeli bolj malo, o različnih zvokih, ki jih zmore kakšen instrument, pa veliko več. No, ko je bilo potrebno zares zaigrati, so se glasbeni gostje raje posluževali pavz, med katerimi je s kasete igral ansambel Slavka Avsenika. (NI VAŽNO IGRATI, VAŽNO JE ZASLUŽITI)

*** Na že omenjeni pasji veselici so prireditelji zaman pričakovali znana zadrečka predstavnika sedme sile, ki se povsod, kamor prideta, najprej pozanimata za bloke za malico. Kinologi so jima pripravili namreč vsakemu dvojno porcijo pasje hrane PEDIGRE PAL, če pa to še ne bi zadostovalo, bi jima naknadno ponudili še porcijo mačje hrane WISKAS, ki jo dajejo miniaturnim psom pasme "čivava", da bolj uspešno lovijo miši. Približno takšna porcija je bila obljudljena tudi novinarju velenjskega časopisa, a jo je ta vljudno zavrnil z dvomljivim izgovorom, da ni lačen. (SRAM NAJ JIH BO, PESJANE, ŠE PIRA NISO ČASTILI)

OBVESTILO OGLAŠEVALCEM!

Obveščamo vse oglaševalce, da je izključena možnost komercialnega oglaševanja v rubriki MALI OGLASI. Ta rubrika je namenjena izključno relaciji "bralci - bralcem". Zato pa smo kot novo možnost oglaševanja uvedli novo rubriko z nazivom MORDA IŠČETE PRAV TO...

Cena 1 cm visokega stolpca širine 8 cm je 1.100,00 SIT. Vabimo obrtnike in podjetja, da izkoristijo ugodno možnost oglaševanja!

MORDA IŠČETE PRAV TO...

CERTIFIKATI

Vpis lastninskih certifikatov za Nacionalno finančno družbo: Matjaž Štefan, Ljubno, tel. 841-220 in v Novi Štiti v nedeljo, dne 4.9.1994 od 9. do 10. ure v bifeju Mali ter v Gornjem Gradu istega dne od 11. do 12. ure v gostilni Pri Jošku.

GIBLJIVE CEVI

Izdelava in popravilo vseh vrst gibljivih cevi za: hidravliko, zrak, paro, gorivo, bojlerje, kotličke, tuše in pralne stroje. Tel. 831-585.

IŠČEM ŠIVILJO

Iščem šiviljo. Tel. 843-445.

TRGOVINA IN SERVIS ZAGOŽEN

Šivalni stroji, gasilni aparati, plinske naprave. Zagožen, Ljubija 121, tel. 831-109.

ANTENE

Ste slabe volje zaradi slabe slike na vašem TV sprejemniku? Antenske instalacije, meritve in montaža ter RTV servis na vašem domu! Prašnikar, tel. 845-194.

PREMOG

Prodaja in dostava premoga različnih vrst, tudi na čeke. Tel. 831-567, dostavimo - plačate.

RTV SERVIS

Hitro in kvalitetno popravljam vse vrste TV sprejemnikov, radio aparatov in satelitskih anten. Purnat, tel. 843-424.

Mali oglasi do 10 besed, poslani na kuponu iz zadnje številke Savinjskih novic, so brezplačni. Vsaka nadaljnja beseda 110,00 SIT. Mali oglas v okvirju 1.100,00 SIT.

Enduro Gilera Dakota 500 prodam. Tel.: 063-844-308.

Štedilnik, še zapakiran, 2 plin + 2 elektrika, samočistilna pečica, 500 DEM (70% redne cene). Inf. 831-739 ali 853-683 zvečer.

Ugodno prodam belo birmansko obleko št. 36/38. Tel.: 831-345.

Prodam prašičke 25 kg. Tel.: 831-825.

Prodam kamen-lomljenec. Tel.: 831-464.

Prodam dirkalno kolo in računalnik Commodore 64 z igrigami - ugodno. Tel.: 832-024.

Poceni prodam malo rabljen traktor Ferguson 539 s kabino. Tel.: 063/841-102.

Fiat 750 reg. do 10.1.95, letnik 81, solidno ohranjen prodam. Tel.: 845-133.

Prodam 310l zmrzovalno skrinjo. Tel.: 831-091.

Prodamo šank in ostalo gostinsko opremo, staro 2 leti. Tel.: 063/853-220.

Prodam Renault 5 - Campus star 2 leti. Tel.: 063-853-220.

Novejšo hišo na Trebeliškem pri Velenju prodam. Tel.: 063/853-220.

Prodam računalnik 486 DX 40 MHZ, (še v garanciji): 250 MB HDD, 8MB rama... Tel.: 841-251 zvečer.

Gozdno parcelo 2 ha ugodno prodam v Rovtah. Tel.: 061-715-470.

Odkupujem smrekovo hlovovino. Tel.: 832-370.

Prodam knjige za 3. razred OŠ. Cmagar Drago, Solčava.

ZELO UGODNO prodam peč za etažno centralno ogrevanje TOBI in 40 m2 tervola. Tel.:832-363

KUPON za brezplačni mali oglas do 10 besed v 18. št. SN

Ime in priimek:

Naslov:

IZOLES

Mozirje in Ljubno ob Savinji tel: 832 011 in 841 267

Svetila
Pomivalni stroj
Prizme
Parket
Tuš kadi
Granitogres plošče
Keramične ploščice uvoz že za 799 SIT
Pluta
Barve in laki
Se priporočamo!

SERVIS

HLADILNIKOV IN ZAMRZOVALNIKOV VSEH VRST

ČE VAM SKRINJA TOČI, LEDENI, MENJAMO IZOLACIJO. V ČASU POPRAVILA ZAMRZOVALNIKA GA NADOMESTIMO Z DRUGIM.

SERVIS VRŠIMO HITRO IN STROKOVNO PO KONKURENČNIH CENAH

SE PRIPOROČA
TERGLAV MILAN POLZELA 137/A
TEL. FAX 063-720-406

Za potrebe lastne proizvodnje na Ljubnem ob Savinji (nasproti bencinskega servisa) potrebujemo večje stalne količine bukovih hlobovine. Prodajamo pa stalne količine kvalitetnih bukovih drv, ki nastanejo pri naši proizvodnji - decimiranje bukovine.

BUKOVO HLODOVINO ODKUPUJEMO

- vse klase
- ugodne odkupne cene
- plačilo takoj

BUKOVA DRVA PRODAJAMO

- ni potrebno žaganje
- ugodna cena in plačilni pogoji
- po želji nudimo prevoz

Informacije: 841-107 od 6.00 do 14.00
832-134 od 20.00 do 21.00
0609-621-475

POGREBNA SLUŽBA STRAHOVNIK d.o.o.

- Pogrebna oprema
- Pogrebne storitve
- Ureditev pokopališč
- Dobava spomenikov
- Dobava cvetja

Odštejemo pogrebnino v vrednosti
76.500 SIT

Vrečerjeva 2, 63310 Žalec,
Tel. 063/712-261, 714-686
Mobitel: 0609/615-427

PODJETJE S TRGOVINO
INSTALACIJE IN STORITVE

CIZEJ d.o.o.

Parížlje 1, Braslovče
NOVE TELEFONSKE ŠTEVILKE: TEL. 063/720-181
TEL. IN FAX. 063/720-065
MOBITEL 0609-617-441

KUPUJETE
GRADITE
IŠČETE...

MATERIAL ZA:

- * CENTRALNO OGREVANJE
- * VODOVOD
- * MONTAŽO
- * UGODNE CENE S POPUSTI
- * SANTARNA KERAMIKA
- * PRIBOR ZA ZALIVANJE, ČRPALKE

Pridite in se prepričajte o kompletni ponudbi v naši trgovini.
Izredno ugodno vam nudimo
RADIATORJE KORADO, RADIATORJE AKLIMAT
in vse ostale radiatorje.

Material vam na željo dostavimo.
Nudimo vam možnost obročnega odplačevanja
ali popust na plačilo z gotovino.
V SEPTEMBRU V CASU CELJSKEGA SEJMA
SE DODATNE UGODNOSTI!

Zahvaljujemo se vam za zaupanje
in se priporočamo!

MARKETING d.o.o.
63 313 POLZELA 38
Tel. & fax: 063 721 052
PE Velenje
Tel. 063 854 621 int. 9

FIAT

PANDA 1000 i.e. 1.93
PUNTO 55 S
TIPO 1,4 i.e. S
TIPO SCIONERI 1,6 i.e. SX
TEMPRA 2,0 SX 4X4 SW 92

FIAT

11.490 DEM
18.250 DEM
20.210 DEM
22.790 DEM
28.990 DEM

SUZUKI

UGODNI KREDITI 1 - 4 LET
30 % POLOG, DEVIZNA KLAVZULA
10 - 11,5 % LETNA OBRETNOSTNA MERA

SWIFT 1,0 GL 5D
SWIFT 1,3 GL 3D
SWIFT SEDAN 1,3 GL 4D SERVO
SAMURAI LX
VITARA LX

SUZUKI

18.311 DEM
19.261 DEM
20.631 DEM
24.089 DEM
34.025 DEM

DAIHATSU - znižanje cen

HIJET PICK - UP
HIJET KOMBI
FEROZA EL II

DAIHATSU

14.490 DEM
16.490 DEM
32.500 DEM

SUBARU

VIVIO GLI 4WD
JUSTY J12 3V 4WD
LEGACY RANGER DL 4WD 1,8

SUBARU

18.470 DEM
23.200 DEM
33.680 DEM

PRI PLAČILU VELJA PRODAJNI
TEČAJ LB ZA PODJETJA.

PODJETJE TRGOVINE, TURIZMA IN PROIZVODNJE p.o. A

5000001673,17

COBISS 0

MANUFAKTURA MOZIRJE

**40 % znižanje
metražnega blaga
bombaž, viskoza, sintetika**

UGODNO !!!

moške bunde - puhovke 11.500 SIT
ženske bunde 8.000 SIT
otroške bunde 5.000 - 6.000 SIT

UGODNO !!!

SAVINJA VAS VABI

OBVESTILA

ZDRAVSTVENA POSTAJA MOZIRJE

Dežurna služba je vsak dan od 20. ure zvečer do 6. ure zjutraj. V soboto in nedeljo je ves dan od 7. ure (sobota) do 7. ure (ponedeljek) v zdravstveni postaji Mozirje. Možni so tudi zdravniški nasveti po telefonu 831-421 tudi v času dežurstva.

VETERINARSKO DEŽURSTVO

22.08. do 28.08. KRALJ CIRIL, dr. vet. med. Ljubno, tel. 0609-616-978 (841-410)

29.08. do 04.09. LEŠNIK MARJAN, dr. vet. med. Ljubija, tel. 0609-616-978 (831-219)

05.09. do 11.09. ZAGOŽEN DRAGO, dr. vet. med. Ljubno, tel. 0609-616-978

VETERINARSKA POSTAJA MOZIRJE

Tel. 831-017, 831-418, 0609-616-978

IZDAJA ZDRAVIL: vsak dan od 7.00 do 8.30 ure

DEŽURNA SLUŽBA ELEKTRO CELJE

Nadzorništvo Nazarje

22.08. do 28.08. TRATNIK FRANC, Pusto polje, tel. 831-263

29.08. do 04.09. MAROLT MARKO, Mozirje, tel. 831-877

05.09. do 11.09. JERAJ FRANC, Prihova, tel. 831-910

V primeru, da se dežurni ne javi doma, pokličite tel. 441-242 ali 25-841, kjer dobite vse potrebne informacije.

SINDIKALNA PRAVNA POMOČ

je na razpolago članom ZSSS vsako sredo od 15.00 do 16.30 ure v prostorih Delavskega doma v Nazarjah. Odvetnik: g. Miran Jeromel.

NOVE KNJIGE V KNJIŽNICI MOZIRJE

I. LEPOSLOVJE

* Huymans: Proti toku * Tuma: Pisma: osebnosti in dogodki * De Lint: Mala dežela * Adams: Holistična pisma Dirka Gentlyja * Bradford Taylor: Ženske njegovega življenja * Frančič: Male vojne

II. STROKOVNA LITERATURA

* Hribar S.: Svitnja * Toth: Spontanost in avtonomnost mišljenja: študije o negativni dialektiki * Sajam & Kamppinen & Vihjanen: Misel in smisel: uvod v fenomenologijo * Trček: Medsebojno komuniciranje in kontaktna kultura * Papotnik: Fotografija: zbrano gradivo o fotografiji * Starčič: Čas za produktivnost v slovenskih podjetjih * Mojstri klasične glasbe - komplet z lasersko ploščo * Shine: Magija uma: ključ do veselja *

III. MLADINSKA LITERATURA

* Odkrivajmo angleški jezik: tečaj za otroke * Hauff: Šejk iz Aleksandrije * Rotman: Princesa Zvezdana * Rotman: Zgodba o Vrtismrčku in Šilonoski * Vokač: Vesele zgodbe o vampirjih * Kunčič: Triglavske pravljice 1. del *

SPORED FILMOV

KINO LJUBNO OB SAVINJI

03.09. in 04.09. BREZ STRAHU - ameriški film - triler

KINO "JELKA" NAZARJE

27.08. in 28.08. POBEG - ameriški film - triler

03.09. in 04.09. BETHOVEN II del - ameriški film - zabavna komed.

KINO "DOM" MOZIRJE

27.08. in 28.08. GOLA PIŠTOLA - ameriški film - kriminal. komed.

03.09. in 04.09. NA RAZPOTJU - ameriški film - ljubezenska drama

EPSI